

LAPINKÄVIJÄ

Rakkaudesta retkeilyyn

Helsingin Seudun

Lapinkävijät ry www.lapinkavijat.fi

3/2026

Karjakaivon alamaja
WGS84 60° 17.911' 24° 35.090'

Karjakaivon ylämaja
WGS84 60° 17.873' 24° 35.004'

Kukasmaja
WGS84 67° 42.708' 24° 19.830'

Goados
WGS84 67° 42.679' 24° 19.823'

Olemme netissä
www.lapinkavijat.fi

Kansikuva: Syksyn viimeisiä ?
Sakari Palo

Olemme Facebookissa
Helsingin Seudun Lapinkävijät

Olemme Instagramissa
helsinginseudunlapinkavijat

ISSN 0788 - 625X

Sisältö

3	Pääkirjoitus	33	Niestasäkki
5	Toiminta	35	Vesistöjen viehkot valkoiset
12	Ajankohtaista	36	Kirjareppu
14	Elämysten Padjelanta	40	Rinkan pohjalta
21	Menneitä	44	Yhdistystiedote
30	Tietoaivi		

PKIRJOITUS

Syksy on täällä ja haluan kiittää kaikkia, jotka ovat osallistuneet yhdistyksemme toimintaan. Kukasjärven talkoot sujuivat jälleen mukavasti.

Lämmin kiitos kaikille mukana olleille, yhdistyksemme toiminnan jatkumisen takaaville henkilöille. Ensi vuonna talkoilemme taas Lapissa, ja kaikille löytyy tekemistä.

Kukasjärven pitkospuut ovat valitettavasti päässeet huonoon kuntoon.

Erilaiset korjausten aloitukset uusien tai vanhojen kumppanien kanssa ovat harmillisesti kariutuneet. Nyt olemme päättäneet korjata pitkospuut kahdessa tai kolmessa osassa. Työ aloitetaan ensi kesänä. Pitkospuu talkoisiin tarvitsemme runsaasti talkoolaisia. Jokaiselle löytyy omia kykyjä vastaavia tehtäviä, joten mukaan kannattaa tulla, vaikka aiempaa kokemusta ei olisikaan. Työ tekijäänsä opettaa ja onhan se mukavaa, kun tietää Lapissa olevan ”itse tehdyt” pitkospuut.

Yhdistyksen retki Padjelantaan kuului monella kesän kohokohtiin.

Järjestelyt tarjosivat mahdollisuuden osallistua erilaisille retkille kiinnostuksen ja kykyjen mukaan. Palaute tapahtumasta on ollut innostunutta. Hienoa, että yhteiset retket kiinnostavat ja tarjoavat elämyksiä sekä uusia ja erilaisia tuttavuuksia. Siihen ei algoritmi pysty.

Syksyllä on jokavuotinen yhdistyksen syyskokous. Jäsenillä on mahdollisuus vaikuttaa tulevaan toimintaan. Jos haluat saada jonkin asian kokouksen käsiteltäväksi, muistathan toimittaa sen hallituksen tietoon hyvissä ajoin ennen syyskokousta!

Talvi tulee luultavasti tänäkin vuonna. Kannattaa tutustua lehdessä oleviin tapahtumiin. Tarjolla on jälleen monipuolista toimintaa, ja yöjunaliput ovat myynnissä! Paikkansa haluavan on syytä toimia ripeästi.

Toivotan kaikille hyvää syksyä ja mukavia retkiä. Ruskastakin ehtii vielä nauttia. Nähdään toisiamme tapahtumissa, talkoissa ja syyskokouksessa!

Markus Pyhälä, pj
markus.pyhala@lapinkavijat.fi

Lapinkävijä ilmestyy neljä kertaa vuodessa:

Helmikuun puolivälissä, toukokuun puolivälissä, syyskuun alussa ja joulukuun alussa

Vastaava toimittaja:

Soile Taskinen
tiedotustk@lapinkavijat.fi

Tiedotustoimikunta:

Reijo Blomberg, Raija Hentman,
Taina Leino, Sakari Palo

Taitto: Sakari Palo

Aineisto:

seuraavaan lehteen 9.11.2026
mennessä: lehti@lapinkavijat.fi

Ilmoitukset:

1/1 sivu 200 €

1/2 sivua 110 €

1/4 sivua 60 €

Neljästä peräkkäin julkaistusta samasta ilmoituksesta veloitetaan vain kolmen hinta. Mediakortti osoitteessa: www.lapinkavijat.fi

Painopaikka:

Painotalo Scanseri
Itälahdenkatu 20 A
00210 Helsinki

Pankkiyhteys:

Nordea FI18 2142 1800 0138 42
Ei jäsenmaksuja tälle tilille

Viitteet:

Karjakaivon käyttömaksut	1999
Kukasmajan käyttömaksut	1025
Goados-kodan käyttömaksut	1038
Varustevuokrat	123

MobilePay numerot:

Karjakaivon käyttömaksut	19993
Goados-kodan käyttömaksut	23747
Kukasmajan käyttömaksut	94700
Varustevuokrat	77448

SAKARI PALO

Syksyn runsautta

Haluatko liittyä jäseneksi

www.lapinkavijat.fi -> Jäseneksikö ?
-> Liittymislomake

Tai ota yhteys:

jasenasiat@lapinkavijat.fi

TOIMINTA

Maksullisiin tapahtumiin, kuten lomaviikoille ja vaelluksille osallistuminen edellyttää joko Helsingin Seudun Lapinkävijöiden tai yhteistyökumppaniyhdistyksen jäsenyyttä. Yhdistyksen matkapalvelut eivät kuulu matkapalveluyhdistelmistä annetun lain soveltamisalaan. Ne ovat toimintaa jäseniltä jäsenille.

SYYSKUU

La 26.9. Klo 11–17 Syyssiivous ja sauna Karjakaivolla

Siivotaan ja tehdään tarvittaessa pieniä huoltotöitä ylämajaan ja saunaan. Joukolla mukaan. Tarkoitus ei ole pitää työleiriä, vaan yhdessä, mahdollisimman isolla porukalla, laittaa Karjakaivo valmiiksi talvikautta varten – mukavasti, leppoisasti ja rauhallisesti, kevyen puuhastelun ja saunomisen lomassa seurustellen. Talkoolaisille tarjotaan talkooruoka ja kahvit/tee ja pullaa. Ota myös omat välipalat mukaan. Naisille (klo 14–15.30) ja miehille (15.30–17) on erilliset saunavuorot, joten saunakampeet ja istuinalusta mukaan. Sauna, talkooruoka ja yöpyminen ovat talkoolaisille ilmaisia.

Vastuuhenkilö: Jukka Nieminen, 040 638 6608.

Ilmoittautumiset 24.9. mennessä, talkootk@lapinkavijat.fi

LOKAKUU

La 10.10. klo 11.00–14.00 Geokätköily tutuksi Maunulassa

Maunulan Saunabaari, Metsäpurontie 25

Mia Vieltojärvi on erä- ja luonto-opas, joka harrastaa geokätköilyä sekä opastaa sitä. Hän pitää aiheesta verkkokursseja kansalaisopistoissa ja järjestää myös geokätköilyreissuja ulkomaille. Saamme Mian perehdyttämään meidät aiheen mysteerien ratkomiseen.

Ollaan noin tunnin verran sisätiloissa ja katsotaan, mitä geokätköily on, ja missä kätköjä on. Opitaan, miten kukin saa sovelluksen toimimaan omalla puhelimella. Tämän jälkeen lähdetään ulos ja käydään yhdessä hakemassa muutamia geokätköjä. Opetellaan myös niiden kirjaaminen löydettyiksi. Osallistumismaksu 20 €. Säänmukainen vaatetus. Tapahtuma toteutuu, jos osallistujia on vähintään viisi. Seuraa myös Lapinkävijöiden nettikanavia mahdollisista viime hetken tiedoista tästä tapahtumasta.

Vastuuhenkilö: Annu Koistinen, 050 3266960 tai annu.koistinen@iki.fi. Hänelle ilmoittaudutaan (sähköpostilla tai tekstiviestillä). Annulta voi myös kysellä lisää. Viimeinen ilmoittautumispäivä on perjantai 2.10.2026.

Ke 14.10. klo 18.00–20.00

Kerhoilta: Itämeren hylivistä ja muista löydöistä

Töölön kirjasto, Tapahtumasali, IV krs, Topeliuksenkatu 6

Meribiologi, filosofian tohtori ja yksi maamme johtavista tutkimussukeltajista Juha (Roope) Flinkman on tehnyt pitkän uran kehittämispäällikkönä Suomen ympäristökeskuksessa ja merentutkimusalue Arandalla - ja juuri hänen osallistumisensa vuoksi Arandan tutkimusmatkalle tämä kerhoilta siirtyi viikolla. Vastineeksi saamme kuulla tuoretta tietoa Itämerelle tilasta, mutta myös hänen osallistumisestaan hylkytutkimushankkeisiin, joista yksi tunnetuimmista lienee vuonna 1771 uponneen Vrouw Maria -hylvyn tutkiminen vuonna 1999. Hän oli myös mukana sukellusryhmässä, joka vuonna 2014 löysi viimeisten maailmansotien aikoina uponneita sukellusveneit, josta vanhin oli vuonna 1914 käyttöön otettu U-26 sukellusvene. Tulemme siten kuulemaan niin meribiologin kuin -historioitsijan monipuolisia havaintoja Itämeren syvyyksien löydöistä.

Juha (Roope) Flinkman on myös kirjoittanut teoksen Vrouw Marian viimeinen matka (2014) yhdessä Petri Puromiehen kanssa ja historiateoksen S/S Hindenburg – hylky Saaristomerellä (1997) yhdessä Reima Rädyn kanssa sekä Markku Luodon kanssa kirjan Sodan sumua – Ensimmäinen maailmansota Suomenlahdella (2024). Mahdollisuuksien mukaan joitain näistä kirjoista on ostettavissa tilaisuuden jälkeen. Olet lämpimästi tervetullut kuulemaan Juha (Roope) Flinkmanin selostuksia ainutlaatuisista merilöydöksistä kaikille avoimeen kerhoiltaamme. Vastuuhenkilöinä: Ilona Vaara, 040 753 789.

La-su 24–25.10. Viikonloppuretki Laipanmaalle

Tutustumme Laipanmaan retkeilyalueeseen, joka sijaitsee Kangasalan ja Pälkäneen kuntien alueilla. Kuljemme lauantaina noin 12 km lenkin (Hirvijärven kierros) ja sunnuntaina noin 11 km lenkin (Elomon kierros). Majoittuminen on Pälkäneellä hotelli Aapiskukossa. Osallistumismaksu on noin 50€. Se täsmentyy myöhemmin. Retki toteutuu, jos saamme riittävän määrän autoja kuljettajineen. Ilmoittautumiset 15.10. mennessä osoitteeseen juha.karsikas@icloud.com. Kerro, jos sinulla on auto käytettävissä ja kuinka monta matkustajaa voit ottaa kyytiin. Tarkempi sisältöselostus löytyy netissä.

MARRASKUU

Ke 4.11. klo 18.00–20.00 Syyskokous ja kerhoilta:

Ikimetsien suojelija

Pasilan kirjaston auditorio, Rautatieläisenkatu 8, sisäänkäynti

Kelloilta 9:n puolelta.

Syyskokouksessa valitaan yhdistyksen puheenjohtaja ja hallituksen jäsenet sekä hyväksytään vuoden 2027 toimintasuunnitelma ja talousarvio. Siis kurkistus tulevaan. Yhdistys tarjoaa kokouskahvit ja -teet, joten oma muki mukaan.

Sitten siirrymme ikimetsiin.

Luonnonperintösäätiön perusti vuonna 1995 kalastaja-kirjailija Pentti Linkola alun perin nimellä Luonnonsuojelualuesäätiö. Säätiön pesämuna oli Pentti Linkolan lahjoittamat 400 000 markkaa, jotka Linkola oli vuosikymmenten aikana säästänyt pienistä kalastajan tuloista ja luentopalkkioista.

Suojelupäällikkö Vilma Kaukoranta tulee esittelemään Luonnonperintösäätiön pitkäjänteistä suojelutoimintaa. Säätiö toimii lahjoitusvaroin (lisätietoa sivulla 39). Varat käytetään vanhojen metsien ja muiden arvokkaiden luonnonalueiden hankintaan ja suojeluprosessiin. Alueet rauhoitetaan virallisesti ja pysyvästi yksityisiksi luonnonsuojelualueiksi, joissa on voimassa Suomen luonnonsuojelulaki. Vuonna 2025 säätiö suojeli Microsoftin tuella mm. Kirkkonummen Kauhalasta metsäalueen, josta saamme kuulla lisää muutaman muun kohteen ohella illan esityksessä. Vastuuhenkilö: Taina Tervahartiala, 044 242 6723.

La 7.11. klo 11.00 Retki Kauhalan luonnonsuojelualueelle

Luonnonperintösäätiö osti vuonna 2025 Helsingin kaupungilta Kauhalan alueen (204 ha) (<https://luonnonperintosaatio.fi/suojelualue/kauhala/>). Ei arvaisi, että Ämmäsuon jätevuorten ja Lapinkylän peltoaukeiden välissä sijaitsee tällainen luontoaarre! Vuonna 2015 tehdyn luontoselvityksen mukaan Kauhalan alue ”lukeutunee maakunnan arvokkaimpiin vielä suojelematomiin metsäkokonaisuuksiin”.

Kauhalan näyttävimmän maisemaelementit ovat Nuuksion kansallispuiston puolelta alkunsa saava Kauhalanjoki, joka mutkittelee kallioalueiden välisessä uomassa, sekä Kakarsbergetin kalliolaet ja huikeat jyrkänteet. Saamme maistiaiset näistä maisemista tällä retkellä. Mukaan hyvät eväät ja säänmukainen varustus sekä jämäkät jalkineet. Maasto on paikoin vaativaa, joten sauvat ovat hyväksi avuksi. Lähtöpaikkaan ei pääse julkisilla kulkuneuvoilla, joten menemme kimppakyydeillä. Kerro ilmoittautuessasi tarvitsetko vai tarjoatko kyytiä. Kimppakyytihojeet ovat sivulla 11.

Ilmoittautumiset Raija Hentmanille (raija.hentman@nic.fi) viimeistään ma 2.11., jotta kyydin antajat ja tarvitsijat ehtivät löytää toisensa. Kerro ilmoittautuessa tarjoatko vai tarvitsetko kyytiä. Lisätietoja voi kysyä Raijalta, 0400 380 606.

To 19.11. klo 17.00–18.30 Yleisötilaisuus 72 tunnin varautuminen retkeilijän silmin

Kulttuurikeskus Stoa, Turunlinnantie 1, työväenopiston

luentosali 1. krs

Yhteiskuntaa muutetaan koko ajan aina enemmän sähköstä riippuvaiseksi. Mitä tapahtuu, jos tulee vaikkapa viikon mittainen sähkökatko tai sähkönjakelusta tulee hyvin katkonaista. Mikä toimii, mikä ei? Miten selvittää kerrostalossa, miten omakotitalossa? Miten liikutaan paikasta toiseen, miten kommunikoidaan? Selvittääkö kesällä helpommin kuin talvella? Entä ruoka? Ennen kaikkea – miten

varautua tällaiseen tilanteeseen ja miten retkeilijä hyötyy omista taidoistaan ja varusteistaan?

Kouluttaja Matti Kokki selvittää mistä on kyse ja miten voimme tilanteeseen varautua. Lapinkävijöiden ja Helsingin työväenopiston yhteistyönä järjestämä luento on maksuton ja avoin kaikille.

La 21.11. klo 13.00–16.00 Pikkujoulut

Maunulan Saunabaarissa, Metsäpurontie 25, Helsinki

Maunulan Saunabaari, siellä vietettiin viime vuonna pikkujoulut ja ainakin meistä tilaisuuden järjestäneistä ohjelmatoimikuntalaisista paikka tarjosi yhdet parhaimmat puitteet keittiön osalta. Niinpä päätimme valita saman paikan, kun siellä on mahdollista tarjota pitkästä aikaan kunnon jouluista riisipuuroa unohtamatta muita joulun pikkuleivonnaisia kahvin/teen kera. Ja kun vatsa on täynnä ja kuulumiset vaihdettu vierustovereiden kanssa, niin jotain visailuohjelmaakin olisi tiedossa.

Perinteeksi on muodostunut aineettoman pikkujoulun viettäminen. Vain lapsille järjestäjien puolesta on pienet lahjat, ei edes lapsenmielisille. 10 € osallistumismaksun keräämme aikuisilta, lapset pääsevät ilmaiseksi.

Otamme vastaan ilmoittautumiset ensisijaisesti ilmoittautumistaulukon viimeistään 16.11.2026 mennessä. Taulukossa kysytään mahdolliset ruoka-aineallergiat ja lasten iät lähinnä lahjapussien sisällön keräämiseksi. Linkki ilmoittautumistaulukkoon tulee Lapinkävijöiden tapahtumakalenterin sivuille: (<https://www.lapinkavijat.fi/tapahtumakalenteri/>) sekä Facebook -sivuille.

Jos nettiä ei ole käytössä, ilmoittaudu Taina Tervahartialalle, 044 242 6723, huom! uusi puhelinnumero, tai tilaisuuden tarjoilusta vastaavalle, yhdistyksemme emännälle Aino Auviselle, 040 704 0805.

JOULUKUU

La 6.12. Itsenäisyyspäivän kävely

Nuoksio kutsuu perinteikkäälle itsenäisyyspäivän kävelylle. Sää on mitä on, mutta sehän ei haittaa. Kiertelemme luontokeskuksen ja Karjakaivon välisissä maastoissa noin kolmen tunnin verran. Aloitamme kävelyn luontokeskus Haltian parkkipaikan infotaululta noin klo 11 bussin nro 245 tulon jälkeen. Retki päättyy Karjakaivon alamajalle.

Kunnon retkellehän tarvitaan hyvät eväät ja lämmintä juotavaa. Jos saadaan saunanlämmittäjä, odottaa Karjakaivon sauna lämpimänä, joten jos haluat retken jälkeen saunomaan, ota mukaan myös saunomisvälineet sekä laudeliina tai istuinlusta. Saunamaksu 2 €. Saunomismahdollisuuden toteutumisesta tiedotetaan sähköpostilistalaisille, Facebookissa ja kotisivuilla. Otsalamppu voi olla tarpeen paluumatkalla. Vetäjänä toimii Jorma Nurmi (040 766 9093). Retkelle ei tarvitse ilmoittautua.

La 12.12. Joulusiivous, -puuro ja -sauna Karjakaivolla

Talkoot alkavat klo. 10.00 ja päättyvät klo.14.00. Kokoonnutaan ylämajalla klo. 10.

Valmistellaan Karjakaivo joulua varten. Talkoolaisille on tarjolla talkoopuuro ja kahvit. Ota myös mukaan omat välipalat ja juotavaa. Talkoosauna lämpiää, naisten vuoro klo 14.–15.30, miesten vuoro klo 15.30–17.00 (tai kuten paikan päällä sovitaan). Vastuuhenkilö: Jukka Nieminen, 040 638 6608.

Ilmoittautumiset 10.12. mennessä, talkootk@lapinkavijat.fi

TULEVIA

Ke 3.2.2027, klo 18.00–20.00 Kerhoilta:

Minna Pyykön luontohavaintoja

Töölön kirjasto, Tapahtumasali, IV krs, Topeliuksenkatu 6

Yleisradion luonto-ohjelmista tuttu Minna Pyykkö tulee kertomaan omista mieleenpainuvista luontohavainnoistaan; eikä ainoastaan biologin vaan myös taidemaalarin ja psykologin silmin tarkasteltuna. Tilaisuus tullaan järjestämään yhdessä Töölön kirjaston kanssa avoimeksi tapahtumaksi.

Vastuuhenkilö: Taina Tervahartiala, 044 242 6723.

11.3.–14.3. 2027 Vapaalaskuviikonloppu

Perinteistä Lapinkävijöiden vapaalaskuviikonloppua vietetään tänä vuonna Pyhätunturilla. Startti tapahtuu Kemijärven rautatieasemalta

11.3.2026 klo 9.15 ja paluu samaan paikkaan 14.3. klo 18.00 – kannattaa hankkia yöjunaliput. Osallistujat voivat liittyä joukkoon myös lähempänä Pyhätunturia. Päivät nautitaan ulkoilusta ja lumesta, iltaisin saunotaan ja tehdään päivälliset kimpassa. Lounaat jokainen hoitaa itse. Yövyimme yhden yön modernien mukavuuksien ääressä ja kaksi yötä Huttuloman varaustuvassa. Torstaina laskemme myös hissioufaria mutta perjantaista sunnuntaihin kiipeämme omin voimin. Retken hinta arvio Kemijärveltä – Kemijärvelle on noin 197€/osallistuja + vapaavalintaiset päivällisten tarpeet. Paikkoja on rajoitetusti. Lisätietoja kulkemisesta ym. sekä ilmoittautumiset Markus Pyhälä, markus.pyhala@lapinkavijat.fi, 040 419 0967.

20.3–27.3. 2027 Talvihuoltoviikko

Lähde Lappiin nauttimaan talvesta ja erämaan rauhasta! Isännät ovat

Kukajärvellä huoltohommissa. Majaan mahtuu kymmenen talvesta nauttivaa ulkoilijaa, jäseniä ja heidän vieraitaan. Huoltoviikolla talvi on yleensä parhaimmillaan! Kukajärvi ympäristöineen tarjoaa monipuoliset mahdollisuudet aktiviteetteihin. Majan ympärillä aukeaa umpihanki siitä nauttivalle, ja kone-ladullekin pääsee näppärästi, Ylläksen laaja latuverkko on parin kilometrin päässä. Siirtymiä varten matkaan kannattaa ottaa myös isosompaiset sauvat, jos

sellaiset omistaa. Isännät ja kokeneemmat vieraat neuvovat tarpeen mukaan ensikertalaisia sekä tiedonjanoisia. Retkiseuraakin voi löytyä. Sauna lämpenee joka ilta ja päivän tapahtumia sekä menneitä muistellaan illallispyödyssä. Majoitus on maksullinen. Ilmoittautumiset, lisätiedot ja aikatauluneuvot Markus Pyhälä, markus.pyhala@lapinkavijat.fi, 040 419 0967.

26.3.–4.4.2027 Ylläksen ulkoiluviikko Äkäslompolossa

Ylläksen maisemat kutsuvat jälleen tuntureille. Majoituspaikkamme vaihtuvat, koska vakiomajoittajat eivät pysty tarjoamaan majoitusta viikolle 13. Siirrymme aikaisemmalle viikolle toivoen parempia ulkoiluolosuhteita. Pyyhkeet, liinavaatteet ja loppusiivous kuuluvat tuleviinkin majoituksiin, jotka sijaitsevat lähempänä kylän keskustaa. Jokaisessa majapaikassa on sauna, suihku, wc, perusastiassto, ruoan valmistukseen tarvittava välineistö, jääkaappi ja TV. Vaihtoehdot ovat Destination Lapland Ylläs – Destination Lapland Ylläs – Hillan-kukka as 1 Pieni (n. 360 €/hlö) ja Destination Lapland Ylläs – Destination Lapland Ylläs – Villa Armas as 31 (n. 315 €/hlö). Toistaiseksi on varattu 12 majoituspaikkaa. Kysynnän mukaan varataan lisää.

Junamatkojen hinta tullee olemaan 250-300 €/hlö, VRn hinnoittelusta ei ole vielä tietoa. Bussikuljetuksen hinta asettunee 30-40 €/hlö väliin. Kokonaishinta sisältää junamatkat Hki-Kolari-Hki makuupaikalla ja bussikuljetuksen Kolari-Äkäslompola-Kolari sekä majoituksen. Varauksissa etusijalla ovat ne, jotka valitsevat kokonaispaketin. Maksuohjeet ilmoitetaan osallistujille viimeistään tammikuussa. Äkäslompolon palveluista, tapahtumista yms. löydät tietoa osoitteessa *yllas.fi*. Matkavastaavana toimii Juha Karsikas. Ilmoittautumiset osoitteeseen *juha.karsikas@icloud.com*. Ilmoittautumisen yhteydessä kerro majoitusvaihtoehtotoiveesi.

SAKARI PALO

Matkojen peruutusehdot

Ennakkomaksu on n. 25 % matkan arvioidusta hinnasta.

- Viimeistään 35 vrk ennen matkan alkua, veloitetaan toimistokuluina 20 € / hlö,
 - Myöhemmin kuin 35 vrk, mutta viimeistään 14 vrk ennen lähtöä, veloitetaan ennakkomaksu,
 - Myöhemmin kuin 14 vrk, mutta viimeistään 48 tuntia ennen matkan alkua, veloitetaan 50% matkan hinnasta,
 - Myöhemmin kuin 48 tuntia ennen lähtöä, on matkanjärjestäjällä oikeus pidättää koko matkan hinta.
- Jos tilaajalla on sairauden tai muun yleisten valmismatkaehtojen mukaisen pakottavan syyn perusteella oikeus peruuttaa matka, on HSL:llä oikeus periä kohtuullinen korvaus matkasta yhdistykselle jo muodostuneista kustannuksista,

kuten ennakkoon maksetuista palveluksista, joista HSL ei saa maksun palautusta (esim. matkaliput, majoituspalvelut, myös osuudet yhteisistä tilausajoista ja majoituksista). Äkillinen matkalle lähdön este on todistettava lääkärintodistuksella tai muulla luotettavalla kirjallisella selvityksellä.

Kehotamme matkustajaa ottamaan matkavakuutuksen, johon sisältyy peruutusturvavakuutus.

Helsingin Seudun Lapinkävijöillä on osanottajien vähyiden tai muun ennaltaarvaamattoman syyn johdosta oikeus peruuttaa lomatilaisuus 14 vrk ennen ilmoitetun tilaisuuden alkamispäivää olematta velvollinen korvauksiin. Järjestäjän peruuttaessa tilaisuuden osanottomaksu palautetaan kokonaisuudessaan.

Kimppakyydit ja kilometrikorvaus

Kun Lapinkävijöiden retkelle lähdetään kimppakyydein, kyydin antaja ja kyydin saaja voivat käyttää seuraavaa laskutuspaa korvauksen määrittelyyn: kilometrit kertaa 0,46 euroa jaettuna autossa olijoiden määrällä kuljettaja mukaan lukien.

Retkelle ilmoittautuva kertoo samalla kyydin tarpeesta tai montako voi ottaa kyytiin sekä missä päin asuu. Vetäjä jakaa listan tarjoajista ja tarvitsijoista yhteystietoineen, mutta ei muuten osallistu kyytien järjestelyyn.

Kyydin tarvitsija ottaa yhteyttä kyydin tarjoajaan.

Asianomaiset sopivat reitin varrelta kohdan, josta kyydin antaja poimii kyytiläiset autoonsa.

Mikäli kyydin tarjoaja joutuu perumaan osanottonsa, hän ilmoittaa siitä vetäjälle sekä niille henkilöille, joille on luvannut kyydin. Vastaavasti myös kyydin saaja ilmoittaa perumisensa sekä vetäjälle että kyydin antajalle.

AJANKOHTAISTA

Tällä palstalla kerrotaan Helsingin Seudun Lapinkävijöiden hallituksen päätöksistä ja muista jäsenistöä koskevista ajankohtaisista asioista.

Jäsenkyselyn tuloksia

Hallitus julkaisi 25.9.2025 jäsenrekisteriohjelman kautta jäsenkyselyn, jonka vastausaikaa pidennettiin 26.10. vuoden loppuun asti. Kyselystä ei tiedotettu Lapinkävijä-lehdessä. Kyselyyn tuli 110 vastausta (jäseniä oli tuolloin 851).

Tietoja vastanneista

Vastanneista 4 % sijoittui ikäryhmään 25–40, 54 % ikäryhmään 41–65, 28 % ikäryhmään 66–75, 14 % oli yli 75 vuotiaita ja yksi alle 25 vuotta. 18 % oli ollut jäsenenä alle 2 vuotta, 30 % 2–5 vuotta, 15 % 6–10 vuotta ja 36 % yli 10 vuotta. Naisia vastaajista oli 58 %.

Retkeilykokemusta oli kaikilta eri osailulta niin kotimaassa kuin ulkomailla. Vastaajista retkeilykokemusta oli kertynyt eniten yli 31 vuotta retkeilleille (33 %), seuraavaksi eniten 11–20 vuotta retkeilleille (25 %). Kolmanneksi kirivät 6–10 vuotta retkeilleet (21 %). 21–30 vuotta retkeilleitä oli 13 % ja loput sijoituivat ryhmiin 2–5 vuotta (9 %) ja alle 2 vuotta (1 %).

Toiminnasta

Tärkeimpiä syitä liittyä yhdistykseen olivat retkiseura, yhteisöllisyys, erilaiset tapahtumat (opastetut retket ja vaellukset, varustetietouden ja retkeilytaitojen lisääminen jne.) sekä tukikohdat (Karjakaivo ja Kukasjärvi). Aikaa harrastamiseen on voinut syntyä vasta lasten kasvettua tai eläköidyttyä. Mielipiteet toiminnasta olivat pääosin

myönteisiä: 25 myönteistä, 13 neutraalia ja 5 kielteistä.

Eniten kiitoksia tuli monipuolisuudesta ja aktiivisuudesta. Erityisesti korostuivat retket ja reissut Lappiin.

Ehdotuksia

Esitetyissä ohjelmatoiveissa oli paljon hajontaa. Myös autottomille sopivista retkistä (ilta-, viikonloppu- ja pidemmät retket) oli useita toiveita ja Karjakaivolle ehdotettiin enemmän yhteisöllistä toimintaa. Retkeilyn peruskursseille eri osa-alueilta olisi tarvetta. Myös uusien lajien, kuten melonnan ja maastopyöräilyn, ottamisesta ohjelmaan oli toiveita. Joogaa, ohjelmaa lapsiperheille ja yleensäkin eri ikäryhmille suunniteltua ohjelmaa esitettiin.

Viestintä

Viestintään ei toivottu isompia muutoksia. Somekanavista oli suosituin Facebook (71/110). Myös kyselyssä ehdotettiin sähköpostissa lähetettävää kuukausitiedotetta, jota oli ehdotettu hallitukselle jo aiemmin. Ydinkysymys on, kuka/ketkä yhdistyksen toiminnasta hyvin perillä olevat henkilöt ottaisivat hommakseen. Lapinkävijä-lehden tekijöillä menee useampi viikko vuodesta lehden kokoamiseen, joten tekijä tuskin löytyy sieltä. Toiveita olisi ulkoilusta ja retkeilystä kertovasta blogista. Hyvä idea, kunhan löytyisi kirjoittaja. Jäsenistön kattava WhatsApp-ryhmä ei ehkä ole mahdollinen.

Osaajat

Yhdistystoiminnassa ei yleensä kysellä mitä ihmiset tekevät työkseen tai harrastavat, jotta kaikki voivat olla mukana vain omana itsenään. Oli ilahduttavaa, että muutamat vastaajat ilmaisivat myös omia taitojaan, joita voisi tarjota yhdistyksen käyttöön: mm. valokuvaus, tekninen tuki, melonta- ja packraftretket, jooga, lähiretkiä. Jos olet valmis tarjoamaan tietojasi ja taitojasi yhdistyksen toimintaan ja kaikkien jäsenten iloksi, sillä olisi iso merkitys. Voisitko lähettää yhteystietosi hallituksen sähköpostiosoitteeseen info@lapinkavijat.fi. Ensi vuoden toimintasuunnitelmaa toimikunnat alkavat tehdä syyskuussa, ja siinä vaiheessa sinulla on mahdollisuus jo osallistua suunnitteluun ja järjestää vaikka yhden tapahtuman 2027.

Jokainenhan miettii asioita omalta kannaltaan. Yhdistyksessä on kuitenkin ajateltava koko jäsenistöä päätöksiä tehdessä. Yhdelle sopii kaiken mahdollisen digitalisointi, toiselle sellaiseen siirtyminen on mahdottomuus ja kolmannelle valinta, jota ei halua tehdä. Siksi emme voi tehdä mitään päätöksiä vain oman elämäntilanteemme ja arvomaailmamme pohjalta. Mutta yhdessä miettien yleensä syntyy hyvä kompromissi. Kyselyä tulkitse *Raija Hentman*

Karjakaivon asioita

Kaivo on saanut uuden kannen. Kannessa on nyt metalliluukku ja tötterö, joka on ilmeisesti tuuletusputki. Helsingin kaupunki on vaihtanut kannen, mutta ei ole siitä kertonut mitään tarkempaa kertoi Karjakaivon isäntä

Kimmo Lehtinen.

Alaparkkipaikalle oli myös ilmestynyt iso klapikuorma, joten se tietää puidensiirtotalkoita.

Kukajärven kuulumisia

Talkoiden jäljiltä pihamaa on niitetty, Kukasmaja, Goadoskoda ja sauna ovat putipuhtaita sekä puuvajan ja huussin välisen ojan silta on uusittu – ja monta muuta hommaa on hoidettu. Viikkoon mahtui myös runsaasti saunomista, hillairetkiä ja osa porukkaa kipaisi Aakenuksella. Talkoista seuraavan vuoden paikkojen pysyminen kunnossa ja siistinä on jokaisen Kukasmajan ja Goadoskodan käyttäjän vastuulla.

Tulevan vuoden suururakka on Pyhjärven parkkipaikan ja venerannan välisten pitkosten osittainen uusiminen. Urakka on niin hintava ja iso, että se on syytä jakaa osiin, kuten puheenjohtaja pääkirjoituksessa mainitsee.

Tiedottaminen

Yhdistyksen nettisivut

Kotisivujemme luoja ja ylläpitäjä Sirkka Leppänen lopettaa sivujen ylläpidon. Siis sivuille eivät päivity toimihenkilöiden muutokset, tapahtumat tai muut muutokset vaikkapa varustevuokrauksessa, tukikohdissa jne., ellei joku jäsen otan hommasta koppia. Sirkka kyllä opastaa, joten ei pelkoa ettei hommas- ta selviäisi. Katso ilmoitus sivulla 34.

Lehti

Muistathan, että Lapinkävijä 4/2026 ilmestyy joulukuun alussa vain digitaalisena. Postiluukku ei kolahda, vaan lehti löytyy nettisivuiltamme, kuten kaikki muutkin tähän mennessä ilmestyneet lehdet. Tiedot kokosi *Raija Hentman*

Elämysten Padjelanta 18.–25.7. 2026

Lauantaina 17.7. saapui 22 innokasta retkeilijää Kolarin rautatieasemalle, josta lähdimme tilausbussilla kohti Kvikkjokkia, ja sieltä Padjelantan kansallispuistoon helikopterilla. Reissu oli monien mahdollisuuksien seikkailu, sillä kukin retkeilijä saattoi tehdä siitä valintojensa mukaan omannäköisen. Osa väestä majoittui Staloluoktan tuvissa koko viikon, toiset taas telttailivat. Samoin saattoi valita, halusiko lähteä Sarin ja Tainan järjestämille reippaamille lenkeille tunturiin vai Raijan opastamille rauhallisemmille kasvi-retkille. Lisäksi oli tietysti mahdollista lähteä omalle seikkailulle tai viettää sateista päivää vaikka ristikkolehtien parissa tuvassa, sillä säitä ei valitettavasti voinut valita. Iltaisin Staloluoktan sauna lämpeni ja tarjosi tiiviistä läheisyydestä pitävälle löylyt ja peseytymismahdollisuuden. Joka ilta klo 21 Raija kokosi retkeilijät tupaan kuuntelemaan

tarinoita kammottavista staaaloista ja muista Lapin legendoista.

Muutama viikon kruunannut erityinen elämys

Helikopterilla lentäminen Kvikkjokista Staloluoktaan oli mahtavaa! Monelle matkaajalle kyseessä oli ensimmäinen helikopterilento ja yksi joukostamme tunnusti jopa päättäneensä liittyä matkaan heti lennosta kuultuaan. Kopterissa oli tilaa kuudelle retkeilijälle rinkkoineen. Lento kesti puolisen tuntia ja tarjosi upeat näköalat kansallispuiston lumisten huippujen lomasta jokilaaksoihin.

Sunnuntaina klo 11 Staloluoktan kammikappelissa järjestettiin jumalanpalvelus. Jokkmokkin seurakunnan pappi sekä yksi työntekijä ja vapaaehtoistyöntekijä toimittivat ruotsinkielisen messun, jossa virsiä laulettiin ruotsiksi ja saameksi. Kappe-

RAIJA HENTMAN

Osanottajat lennätettiin Staloluoktaan kolmessa ryhmässä.

lissa istuttiin taljojen päällä ja keskellä kotamaista kammia roihusi savuttava nuotio. Messuun osallistui retkeilijöitä hiukan toistakymmentä, minkä lisäksi paikalla oli useita lapsiperheitä läheisestä saamelaisten kesäkylästä. Messu oli ikimuistoinen elämys, eikä vähiten siksi, että kirkkokahveilla kapelin ulkopuolella oli kahvin lisäksi tarjolla munkkeja, viinereitä sekä suklaakeksejä.

Keskiviikkona sää Staloluoktan laaksossa näytti poikkeuksellisen aurinkoiselta, mikä innosti pienen seurueen lähtemään kokeilemaan Kierkevaren pohjoisen laen (1359m)

huiputusta, vaikka sen huippu pilvessä aamusta olikin. Matkan edetessä untuvatakkeja kaiveltiin päivärepuista ja lounas nautittiin 1100 metrin korkeudessa pilviverhon tiivistyessä. Luminen rinne tuli jo vastaan huipun lähestymistä enteillen, mutta taivaalta vihmovä vesi ja paksu pilviverho ehdottivat kohteliaasti seurueelle kääntymistä takaisin 1200 metrin korkeudessa huippua saavuttamatta.

Tämä oli ensimmäinen reissuni HSL:n kanssa, mutta ei jää viimeiseksi! Kiitos kaikille matkaa järjestämässä ja retkiä vetämässä mukana olleille!
Katariina Ervamaa

Näkymä "kotitunturi" Unna Dijtteriltä.

Muiden mukana olleiden kokemuksia
Padjelanta osoittautui oikeaksi kasvi-bongarin paratiisiksi, ja ajankohtakin oli juuri sopiva kukinta-aikojen kannalta. Toki sade ja tuuli hiukan hankaloittivat hyvien kuvien saamista, mutta eipä kirkas auringonpaistekaan olisi ollut optimaalinen kuvaamiseen. Oli hauska huomata, että porukassamme oli

monia innokkaita kasviharrastajia, jotka keskittyivätkin kasvien etsimiseen ja saivat varmasti hienoja kuvia. Itse olin mukana pidemmällä yönyli-patikoinneilla, joten kuvaaminen jäi vähemmäksi kuin heillä. Silti minunkin saaliini oli nelisenkymmentä kasvilajia, joista noin kolmannes oli itselleni täysin uusia löytöjä. *Taina Leino*

TAINA LEINO

Kuvaajia ja kasveja.

Ihanaa huvia tuotti kipittäminen saamelaiskylän mökkikauppaan ostamaan tärkeitä elintarvikkeita, kuten folkööliä, näkkäriä ja säilykemakkaraa. Iloisia ihmisiä oli kauppapolulla aina. Vaikutuksen teki poikien rieskanmyynti. Moni luuli tulleensa tosi ajoissa,

mutta tupa olikin täynnä jonottajia ja tunnelma korkealla. Juhlan tuntua ja jonotuksen kiihkoa! Onnelliset poistuivat rieskat kainalossa. Loput allapäin.

Kammikirkko oli hieno kokemus. Porontaljat lattialla, palvelus ehtoolisiseen ja tunnelmalliset kauniit ikkunamaalaukset olivat harvinainen kokemus. Kirkkokahvit maukain leivonnaisin täydensi tapahtuman. Satuimme oikeaan aikaan paikalle. Ovat nuo kaikki ainutkertaisia kokemuksia.
Kerttuli Karonen

RAIJA HENTMAN

Ikuiselle lintujen opiskelijalle Padjelanta tarjosi kaksi "elistä" eli elämänpinnaa: pikkukuovin sekä lapinsirkun. Nuori sinirinta oli toinen havaintoni tätä lajia, ensimmäisen sain muinoin Utössä. Ensimmäisenä yönä Riku riek-

kolaiset tulivat jutustelemaan telttani lähelle, ja kivitaskuja sekä tunturikihuja näkyi ja kuului yllin kyllin. Telkkäemolla oli tunturiylängön lammella kuuden poikasen pesue hoivattavanaan.

Kati Lavikka

Pikkukuovi

Heinäkuu 2026.

Staloluoktan tunturituvan edessä tunturi Unta Dijdder, korkeus. 853 m.

Avokallioisessa "kuumaisemassa" loisti

yksi, vain toiselta puolelta oranssin värinen kivi. Sammalta vai jäkälää?

Arja Laukkanen

Mikä jäkälä kiveä mahtaa koristaa?

Pari huomiota.

Retkikohteemme oli ainutlaatuinen luonnon puhutellessa miltei kaikkia aisteja.

Viikosta jäi mieleen päivä jolloin ryhmä naisiamme lähti aamulla moottoriveneellä kohti Arasluoktaa. He saivat pienen seikkailun aaltojen roiskeessa, ja noin 30 minuutin venematka taisi venyä melkein tuntiin luonnon näyttäessä voimiaan.

Samaan aikaan minä Kaukon seurassa kävelemään pusikossa ylös rinnettä Arasluoktan suuntaan. Ajoittan tuuli tempoi varusteitamme, etenimme kuitenkin määrätietoisesti kohti päivän taukopaikkaa, joka oli noin puolessa välissä Arasluoktan polkua. Reitti oli merkitty hyvin oranssilla maalilla esim. kivipaasiin, joista hauskaasti saattoi löytää linnun siluetin.

Minä nautin ennen kaikkea siitä että aikataulut olivat väljiä eikä missään vaiheessa ollut sellaista oloa että pitäisi suorittaa jotain. Ikä tekee ehkä tehtävänsä, tässäkin.

Jos joku päivästä pitäisi nostaa erityismainintaan niin se aurinkoinen päivä ylhäällä lähitunturissa kun edettiin hitaasti, välillä mahallaan maaten kasveja tutkien ja välillä taas uiden tai muuten vaan oltiin mukavasta säästä ja maisemista nauttien.

Lähtöpäivässä on aina tietynlaista haikeutta, mutta lento valtavan jyrkänteen viertä oli niin vaikuttava, etten

Toinen merkittävä asia oli, kun meillä oli miltei päivittäin mahdollisuus ostaa rautua, jonka olivat valmistaneet paikallisen perheen lapset. He myöskin pyytivät itse nämä kalat. Rieskaakin oli leivottu useampana päivänä. Kuulimme ennen lähtöä, että kaloista ja rieskoista saadulla rahalla heidän on tarkoitus ostaa jääkiekkotarvikkeita.

Uolevi Vuorinen

Kala- ja rieskakauppiaat hommissa.

koskaan ole kokenut sellaista vuorten mahtavuutta edes monta kertaa korkeammilla vuorilla. Kiitokset vielä järjestelyistä vetäjätiimille.

Risto Vuoripalo

RAIJA HENTMAN

Näkymät helikopterista olivat henkeäsalpaavia.

Useistakin mielenkiintoisista retkistä ensimmäiseksi nousee kiipeäminen länsirinnettä Unna Dijdderin huipulle ja juuri ennen huippua ollut hento-katkero. Sen näkeminen ensimmäisen kerran, ja vielä itse huomattuna!
Helena Lampén

Kiitos Padjelantan retkestä ja kämmekälähdon vihjeestä. Kohde löytyi pienen etsinnän jälkeen. Siellä oli todella runsaasti kämmeäköitä. Niistä mieleenpainuvuin oli valkokukkainen lettokirkiruoho, joka ei ole kovin yleinen. Sen vieressä huomasin yllättäen vain 2

Koko reissu oli upea, mutta arvelisin muistoihini kolmen kärkenä (aikajärjestyksessä) jäävän helikopterilentojen, lounaspaikan 1100 metrissä ja lepopäivän kasvi- ja geologiaretken.

Ensimmäistä kertaa olin helikopterin kyydissä ja yllätyin hitaan etenemisvauhdin leijuvaan tunteeseen, kun samalla sai ihailla alla levittäytyvää kiehtovaa maisemaa.

Matkalla Kierkevaren pohjoisimmalle huipulle tuulen piestessä jo nälkäistä kipuaajaviisikkoame löysimme aivan upean lippaluolamaisen lounaspaikan

cm:n korkuisen ketonoidanlukon. Sen löytäminen tuntui aivan lottovoitolta.
Tasso Lampén

TAGE LAMPÉN

Vas. tarinan lettokirkiruoho, oik. hentokatkero

mahtavalla näköalalla liuskekevikallion suojassa. Varmasti nautin siinä tähänastisen elämäni parhaat nuudelit.

Rauhallisesta kasvi-geologia-hengailuretkestä Unna Dijdderin rinteille jää mieleeni kasvikuvaajien tarttuva into ja tietämys, ja näin minäkin havainnoin upeita pieniä kasviharvinaisuuksia ja opin uutta. Ja lumouduin tietysti mutkaisista lehtitaikinamaisista liuskeista. Lounaan jälkeinen pulahdus vuorilammessa, kuivattelu aurinkoisella kalliolla ja taustalla siintävät vuorten huiput olivat piste iin päälle. *Katri Aronen*

KATRI ARONEN

Lounastauko hulppeissa maisemissa Kierkevaren pohjoisrinteellä.

Olin ollut vaelluksella Padjelantan kansallispuistossa vuonna 2012. Tuolloin minulla oli ystäväni kanssa vain viikko aikaa, joten meidän piti kääntyä paluumatkalle Arasluoktasta. Kun tuli tieto tästä luontoviikosta Staloluoktassa niin olihan tälle reissulle lähdeä! Osallistuinkin myös osaporukan kanssa yön-ylivaellukselle Staloluoktasta Arasluoktaan ja takaisin, joten tuli sekin etappi-

väli nyt nähtyä.

Jakaannuimme päivittäin pienempiin ryhmiin tutustuen monipuolisesti alueeseen. Saimme lukuisia sadekuuroja lähes päivittäin. Mielestäni oma paras luontoviikkopäiväni oli torstai. Oli viikon paras sää, aurinko paistoi eikä tuona päivänä satanut lainkaan. Nousimme viiden hengen porukassa ylös tunturiin nauttimaan maisemista

LEA HORTO

ja kuvaamaan tunturikasveja. Ryhmässä oli tosi kasvituntija ja innokas kuvaaja, joten ehdin itsekkin keskittyä kunnolla kasvikuvaamiseen, mikä oli oma tavoitteeni tälle viikolle.

Päivittäisten retkien päätteeksi pääsimme saunaan ja kastautumaan tunturijoen raikkaaseen veteen. Iltaisin vielä ennen yöpuuta kokoonnuimme

Raijan tupaan kuuntelemaan kun hän luki vanhoja tarinoita maahisista, staaloista, ym.

Koko porukka selvisi ilman haavereita, vaikka maastossa oli riittävästi haasteita. Oikein kiva matka meillä oli, onneksi tuli lähdettyä mukaan! *Lea Horto*

Kevätrientoja Karjakaivolla

Yli 30 henkeä kokoontui lipunnostoon ja lohikeiton äärelle toukokuun toisena lauantaina. Mutta sitä hetkeä oli edeltänyt määrätietoinen siivoaminen, tomuttaminen ja järjestäminen sekä ylä- että alamajalla. Siinä samalla oli haravoitu pihat siistiksi ja kasvatettu kasallinen pilkkeitä saunan tulien sy-

tykkeiksi. Syttöjen tekeminen olisi hyvä jokaisen Karjakaivon kävijän muistaa. Soppa ja pullakahvit tekivät hyvää, mutta erityisen hyvää teki runsaan lapinkävijäjoukon tapaaminen. Kiitos emännille, kiitos talkoolaisille. Löylyihin sitten seuraavalla kerralla.

Raija Hentman

RAIJA HENTMAN

Ylämajalla siivoustehot ovat korkealla ja perunateatterin kenraaliharjoitus on meneillään kuvan vasemmassa yläkulmassa.

Valmista on, lippu kohoaa salkoon ja kohta syödään.

Kevätvaellus Utsjoella 5.6.–14.6.2026

Lähdimme kesäkuun alkuvuikolla kuuden vaeltajanaisen voimin tutustumaan Suomen pohjoisimman kunnan, Utsjoen vaellusreitistöön Paistunturien alueen koillisosassa. Matkanteko alkoi junalla Helsingistä perjantai-iltana, ja perille Utsjoelle pääsimme lauantaina illansuussa. Junasta oli Rovaniemellä vaihto bussiin, josta oli toinen vaihto pienempään J-bussiin Ivalossa. Kannattaa varata paikat Ivalosta lähtevään pikubussiin etukäteen, ettei jää kyydistä. Teimme Uulan Säästöissä viimeiset ruokahankinnat ja majoituimme ensimmäisen yön leirintäalueen mökeissä. Vaellukselle lähdimme sunnuntaiaamuna geologisen luontopolun kautta. Ensimmäisen vaelluspäivän alussa

saimme seurata kahdelta lapinkävijältä, jotka viettivät viikon Utsjoella päiväretkeillen ja Pykeijassa pistäytyen. Ensimmäisen rinteen ylös noustuamme pääsimme jo heti ihastelemaan Lapin suloisia kukkia, sielikköä ja uuvanaa sekä tietysti Norjankin puolelle avautuvia hienoja maisemia. Tätä me olimme tulleet hakemaan! Ensimmäisen yöpaikan saimme Oadašanjávrin rannalta. Parempia leiripaikkoja olisi ollut järven kaakkoispuolella, mutta se ei untamme haitannut.

Heti kun lunta on tarjolla, alkaa lapsettaa.

Vaihtelevaa säätä ja huonoa huumoria

Toisen vaelluspäivän aamu valkeni, miten valkeni. Oli nimittäin aivan sumutihkuista ja 100 prosentin kosteus, mutta ihana tunnelma ja mahtava kuvaussää. Vaelluksen aikana ilma kirkastui ja aurinko paistoi välillä aika kuumastikin. Tunturikihu näyttäytyi edustavasti ja sinirinta lauloi niin ihanasti! Matka eteni Kuoppilasjärven (Goahppelašjávri) suuntaan. Tänä vaelluspäivänä saimme vaelluksen ainoan päiväsaikaisen sadekuuron niskaamme, mutta tavarat kuivuivat hyvin autiotuvan lämmössä ja tuulessa seuraavana päivänä.

Kuoppilasjärven autiotuvan pihapiirissä majoitumme kahden yön ajan. Jonkin verran porukkaa tuli ja meni, mutta autiotuvan läheisyydessä on laajalti hyviä telttapaiikkoja.

Maisemat ovat aivan henkeäsalpavaan upeat, kun kolmisen kilometriä pitkä, kirkasvetinen järvi on korkeiden lumilaikkuisten rinteiden ympäröimä. Päiväretkellä kävimme pienellä porukalla tutustumassa ihaniin lähilampiin (taisiapa joku pulahtaa uimaankin) sekä lukuisiin peurakuoppiin. Ihastelimme myös väärän vänkyriä koivun runkoja ja muita Lapin herkkiä kasveja (mm. lapinorvokki ja tunturikissankäpälä) sekä uljasta piekanan lentoa.

Illat kuluivat rattoisasti autiotuvan vieraskirjaa lueskellen. Jenni ja Jonna olivat viime vuoden elokuussa todenneet, että kaikki on Kuoppilasjärvellä parempaa kuin Kevolla, maisemat, leiripaikat ja vieläpä hytetysetkin! Löytyipä myös meidän porukan konkarilta määritelmä retkiruoalle: vatsa tulee täyteen ja suu palaa. Huonon huumorin osastomme muisti toistuvasti kertoa, että ennen

Utsjoen retkeilyreitti on hieno läpileikkaus Paistunturin erämaa-alueen maisemista.

Syvä Kuoppilasjärvi komea näky.

auringonlaskua olemme perillä (huom. aurinko laskee Utsjoella seuraavan kerran 28.7.).

Matka jatkuu pikitielle

Neljäntenä vaelluspäivänä lähdimme taas liikkeelle rinkat seläsämme. Päivän matka oli lyhyt, mutta intensiivinen. Alussa oli jyrkkä nousu veden syövyttämää reittiä takaisin ylängölle. Sen jälkeen seurasi muutama kilometri lempeää, helppokulkuista, avaraa, upeaa vaaramaisemaa, kunnes pääsimme Námámájohkan kivilohkarekuruun. Siinä sai miettiä kerran jos toisenkin, mihin jalkansa asettaa ja tihrustaa reittimerkkejä. Se oli kokemus, ja siitäkin selvittiin. Neljäs yöpaikka löytyi Námámájärven kodan maastosta muurahaispesien seasta. Eivät sentään tulleet teltaan sisälle, murkut.

Viidentenä vaelluspäivänä teimme pienen koukkauksen sivistyksen pariin ja marssimme pätkän matkaa pikitieltä pitkin Utsjoen kirkkotuville Mantojärven rannalla. Hienoja hirsitupia ja turvekammia kannattaa ehdottomasti poiketa katsomaan. Pihapiirissä toimii myös kesäkahvila (aukesi seuraavalla viikolla) ja pieni käsityömyymälä. Pihalla kohtasimme nuoren brittitytön, joka oli lähtenyt pyörällä Helsingistä ja aikoi jatkaa Bergeniin saakka. Huikeaa!

Vaelluksen viimeisen yön vietimme Härkävaaran tulentekopaikalla. Sieläkin on kaikki fasilitetit kunnossa: huussi, puuvaja, nuotiopiiri ja pöytäryhmä ja hyviä teltpaikkoja riittämiin. Kuudes ja viimeinen vaelluspäivä suuntautui pohjoiseen Johtalanvárrin ja Galgojohvárrin kautta Utsjoen kylälle.

RAIJA HENTMAN

Kati Lavikka peurakuopassa; ei näkyvissä metsästäjiä.

Seesteinen hetki Goahppelašjávrin autiotuvalla: Taina Leino (vas.), Arja Laukkanen, Kati Lavikka, Kerttuli Karonen, Ulla Laamanen.

KATI LAVIKKA

Kun näissä maisemissa löytyy kunnollinen kivi, kannattaa levätä.

Utsjoen kirkkotuvat ovat tuulahdus menneestä.

Norjan puolen huiput (mm. Rásttigáisá) näkyivät taas komeasti matkalla. Vaelluksen viimeisellä matkalounaalla korkkasimme juhlan kunniaksi kokonaisen pullon ”kermää”, ja 5 cl lakkalikööriä löysi tiensä parempiin suihin.

Näistä reissuista olen aina syvästi kiittollinen niin maisemille, luonnolle kuin matkakumppaneillekin ja erityisesti retken vetäjälle, Raijalle! Kiitos taas tuhannesti mukavasta vaelluksesta!
Kati Lavikka

Pentalan kulttuuri- ja luontoretki

Pentala on Etelä-Suomen korkein saari, jonne pääsee saaristoveneellä Suome-nojan venesatamasta. Olin ilmoittautunut Lapinkävijöiden retkelle mukaan ja lähdin keittiöremontin keskeltä vähän ryytyneenä irrottautumaan luontoon. Saavuttuani satamaan tunnistin Hentmanin Raijan ja liityin oikeaan porukkaan. Aurinko paistoi ja merimatka irrotti arjesta.

Saarella ensimmäinen ohjelma-numero oli saaristolampaiden aamuruokinta. Oli helppo suunnistaa ruokintapaikalle äänen perusteella, määkiminen kuului satamaan asti.

Saaristomuseon oppaan johdolla

tutustuimme Pentalan historiaan. Asukkaita saarella on ollut 1700-luvun puolivälistä. Saaren tunnetuin suku, Nyholmit, olivat asuneet 1850-luvulta lähtien. Viimeinen asukas oli Gurli Nyholm, kalastajan leski joka asui saarella vuoteen 1986 saakka. Gurli oli tuonut Pohjanmaalta puutarhanhoidon ja mansikanviljelyn, jonka ansiosta kauppatorille oli muutakin myytävää kuin kaloja. Tutustuin saaren vanhimpaan rakennukseen, kalastajan mökkiin, jota oli aikoinaan myös vuokrattu kesäasukkaille. Olen syntynyt ja asunut lapsuuteni erämaajärven rannalla, tiettömän taipaleen takana, ilman

RAIJA HENTMAN

Pentalan saaristomuseo on mielenkiintoinen ja suosittu päiväretkikohde.

*Lapinkävijöitä ja muuta väkeä
Pentalajärven rannalla.*

sähköä, vesijohtoa, puhelinta, joten jotain tuttua ja kodikasta mökissä oli. Gurlin kotiin aion palata myöhemmin.

Söin evääni mökissä, hyvässä seurassa. Suurin osa porukasta kävi ravintolassa. Lounaan jälkeen kiersimme Pentalan luontopolun (n 2,3 km) luonnonsuojelualueella. Mikä rauha, valo ja upeat puut ja metsä. Saaren keskellä on pieni järvi ja järvessä on saari. Osa meistä jäi kiertämään järven ja kierroksen jälkeen pulahdimme uimaan. Olipa se virvoittavaa, kaukana rannasta huomasin miten suloisen viileää vesi oli.

Oli virkistävä retki, huomasin sen siitä että menomatkalla en puhunut kenellekään mitään ja paluumatkalla pulputin puhetta. Kiitos järjestäjille Sari Haaralalle ja Taina Ronkaiselle!

Rauni Kortesalmi

Pentalan komeita haapoja.

TIETOAIVI

Tietoaivi kertoo Sinulle mielenkiintoisista uutuuksista retkeilyvarusteissa, antaa vinkkejä retkikohteista, tiedottaa retkeilymaailman uutisista ja opastaa retkeilytaidoissa.

Varustehärön palsta

Tällä palstalla raportoin erilaisista enemmän tai vähemmän oudoista varustehankinnoista ja -testeistä. Kirjoittajana olen loputtoman utelias varustehärö ja pellepeloton-henkinen säätäjä.

Lähdinpä tässä muutaman päivän melontareissulle, ja sitä suunniteltaessa mm. ruokien osalta, tajusin että pastaa keittäessä olisi todella hyvä että olisi olemassa lävikkö.

Samalla pohdin myös miten pakata vihanneksia kajakkiin mukaan siten, etteivät ne lististy ja muussaankin ja vielä siten että säilyisivät suht tuoreina. Kun ilmatiiviseen rasiaan laittaa niin ainakin omput ja porkkanat menevät jotenkin ikävän pehmeiksi.

Näitä kahta ongelmaa pohtiessani sain sitten mulle tyypillisen kuningas-idean: lävikkörasian!

Joten från Thomas till Toimi: paikallisesta Prismasta ostin kannellisen muovisen säilytysrasian, vielä sellaisen jossa kannen saa ikään kuin lukittua kiinni, porasin kannen täyteen pieniä reikiä ja valmista tuli hetkessä.

Nyt on siis kannellinen rasia vihanneksia ja hedelmiä varten. Reikien ansiosta ilma pääsee vaihtumaan ja ylimääräinen kosteus haihtuu. Ja kun keitän pastaa, niin kaadan kattilan sisällön suoraan rasiaan, laitan kannen päälle ja käännän ylösalasin koko homman. Toimii!

Tämä ratkaisu ei tietenkään sovi pitkälle vaellukselle jossa jokainen gramma punnitaan, mutta enpähän silloin keittäisikään pastaa myöskään. Lisäksi olen vähän epävarma siitä kuinka hyvin se rasia kestää kiehuva vettä vaikka hyvin toimi nämä muutamat kerrat kun olen testannut. Ja kajakissa mahtui hyvin ottaa mukaan, joten olen tyytyväinen.
Patrick Blomster

Riippumattotesti

Jos et ole kokenut riippumatossa yöpyjä tai jos olet harkitsemassa riipparin ostoa, kannattaa tutustua Retki-lehden 5–6/2026 riippumattotestiin. Tekstissä annetaan hyvää perustietoa ja vinkkejä. Testissä oli yhdeksän riippumattoa, halvin 20 euroa, kallein 260 euroa, useimmat 100 ja 200 euron välimaastossa. Jokaisesta testatusta majotteesta tehdyn analyysin lisäksi on nostettu esiin kaksi hyvää ominaisuutta ja kaksi heikkoutta. Testinuotio on annettu muuntuvuudesta, patjalle tehdystä taskusta, parhaasta hytysverkosta, kotimaisuudesta ja tarvikepaketesta, johon kaikki tarvittavat osat sisältyvät. Toimitus on nimennyt oman suosikkinsa, mutta ostamista harkitsevan omat tarpeet saattavat olla erilaiset. Retki-lehdenhän voi tilata jäsenetuhinnalla. RH

RAIJA HENTMAN

Uudenlainen anorakki, jossa on mietittyjä yksityiskohtia.

Toisenlainen anorakki

Kesäkauden avajaisissa huomiota kiinnitti erilainen anorakki. Säädettävä huppu lippoineen ja hihansuiden tarrakiristykset ovat tavallisia ominaisuuksia. Iso kengurutaskukin on, mutta taskun sisällä olevat lokerot ja pienet taskut eivät niinkään. Etupuolen vetoketju aukeaa hupun reunasta kengurutaskuun. Kengurutaskun sivuista aukeavat sen takana olevat taskut. Erikoisin ominaisuus on, että molemmat sivusaumat voi aukaista vetoketjulla

kainaloon asti – siis tuuletus on viimeisen päälle ja vaate on helpompi pukea. Anorakin esittelijä kuvassa ei muistanut mallia, mutta anorakin ostopaikan, mökkimies.com -sivuston mukaan, Helikon-Tex Woodsman-anorakki näyttäisi ominaisuuksiltaan jokseenkin samanlaiselta. Materiaali on kyseisessä mallissa 55% polyesteriä, 23% puuvillaa, 19% nailonia ja 3% elastaania. RH

Isompi Fishbone-keitin koottuna.

Pienempi Fishbone-keitin pakkauspussissaan.

Fishbone-keitin

Fishbone-keittimet on kehitetty suomalais-taiwanilaisella yhteistyöllä. Keitin toimii (bio)etanolilla ja keittimen patentoidussa polttimossa liekki palaa puhtaasti kattiloita nokeamatta. Polttimon rakenteen ansiosta polttoainetta ei valu tai läiky, vaikka keitin kaatuisi. Fishbone-keitin onkin markkinoilla harvinainen poikkeus: se on suunniteltu turvallisesti käyttää myös sisätiloissa, ei pelkästään ulkona. Fishbone ei liene parhaimmillaan gourmet-kokkailussa,

vaikka liekkiä voikin säätää, mutta perusruoat kyllä saa aikaiseksi, kunhan käyttää hyvin lämpöä johtavia retkikattiloita. Fishbone-keittimiä on kahta kokoa: pienempi malli FB-05E (teho 1 000 W) ja kookkaampi FB-02E (teho 1 300 W).

Tulevassa yleisötilaisuudessa 19.11. käsitellään 72-tunnin varautumista ja siellä on mahdollisuus tutustua keittimeen. RH

Vuosi 2026 on ensimmäinen, jolloin kolme ensimmäistä lehteä ilmestyvät painettuina ja numero 4/2026 vain digitaalisena. Syynä ovat kohtuuttomiksi nousseet postituskulut.

Lehteen otetaan mielellään lukijoiden omia tarinoita ja vaikkapa kokemuksia varusteista tai muita vinkkejä. Kirjoittajille laaditut ohjeet löytyvät täältä: <https://www.lapinkavijat.fi/ohjeita-kirjoittajille-2/>.

NIESTASÄKKI

on tärkeä Lapinkävijä-lehden osasto,
koskapa siinä annetaan retkiruokaan ja kuivattamiseen liittyviä vinkkejä
niin tankin täyttäjille kuin herkuttelijoille. Keittimet esiin!

Mettän makua

Neljä vuotta sitten savukoskelainen Tuuli Rautava ryhtyi päätoimisesti valmistamaan kotimaisia retkiruokia ja muita tuotteita MettänMaku toimimella. Raaka-aineet saadaan perheen porotilalta ja ympäröivästä luonnosta joko omin käsin poimittuina tai paikallisten kerääjien kautta. Tuotteet kuivatetaan kasvikuivurilla, mutta ehkä joskus tulevaisuudessa löytyy ratkaisu myös pakastekuivattamiseen, jolloin pelkkä kuuman veden lisääminen kypsentäisi ruoan. Suunnitteilla on uusia tuotteita.

Tällä hetkellä valikoimassa on kaksitoista yhden hengen retkiateriaa, joista kaksi on vegaanisia (esim. Savukosken tattipasta), neljä gluteenittomia (esim. Poromiehen savuporokeitto) ja osa on myös laktoosittomia, osa ei (esim. Kivitunturin porokiusaus). Herkkupuolen puolukka- ja mustikkalätyt saa myös gluteenittomina. Kuppikeitoista yksi on suolainen, herkkutattikeitto, viisi muuta ovat jälkiruokakiisseitä, kuten hillakiisseli ja karpalo-väinönputkikiisseli, kaikki gluteenittomia. Kuppikeitot valmistetaan kiehuvaan veteen tai

RAIJA HENTMAN

kiehautetaan. MettänMaulla on muitakin tuotteita, kuten erilaisia balsamico-ja ja makusiirappeja.

Yrityksen kotisivuilla on tarjolla koko valikoima verkkokaupan kautta, ja

sieltä löytyvät myös tuotteiden jälleenvyyjät (mettanmaku.fi). Listan jälkeen löytyvät myös yhteystiedot sekä tilaus- ja peruutusehdot.

Ilahduttavaa, että on myös kotimaista lähiruokaretkieväitä! RH

Levitteitä leivälle ja pemmikaania

Retki-lehdestä 5–6/2026 voi ammentaa ohjeet erilaisten kasvispohjaisten levitteiden valmistamiseen ja kuivatamiseen. Ohjeet annetaan muna-koisotahnan, punaisen linssitahnan, herneguacamolen ja hummuksen valmistamiseen, kuivattamiseen ja ennallistamiseen.

Pemmikaani on Pohjois-Amerikan alkuperäiskansojen selviytymisruoka. Toinen artikkeli samassa lehdessä selvittää pemmikaanin historiaa ja antaa ohjeet sen valmistamiseen. RH

SINUSTAKO UUSI NETTISIVUJEMME YLLÄPITÄJÄ?

Nettisivuillemme tarvitaan uusi ylläpitäjä vuoden 2027 alusta alkaen. Rupeaisitko sinä?

Riittää, että sinulla on jonkin verran kokemusta WordPressistä ja halua huolehtia siitä, että verkkosivumme pysyvät ajan tasalla. Mikään WordPress-guru sinun ei tarvitse olla. Sivusto on valmis ja toimiva, joten tehtävänä on ennen kaikkea päivittää sisältöä: lisätä ajankohtaisia tietoja, tapahtumia, tekstejä ja kuvia sekä tehdä tarvittaessa pieniä muutoksia sivuille.

Hoidan vielä vuodenvaihteen muutokset ja perehdytän seuraajani tehtävään. Sinun ei siis tarvitse hypätä yksin tuntemattomaan, ja jatkossakin saat tarvittaessa apua.

Olisiko tämä sinun tapasi osallistua Lapinkävijöiden toimintaan? Tai tunnetko jonkun, jolle tehtävä voisi sopia?

Jos vähänkin kiinnostuit, ota yhteyttä, niin kerron lisää. Päätöksen voit tehdä vasta sitten, kun tiedät tarkemmin, mitä tehtävään kuuluu.

Sirkka Leppänen
sirkka.leppanen@lapinkavijat.fi

Isolumme on luonnonvaraisista kasveistamme suurikukkaisin.

Kuvan järvisätkin (vas.) kasvoi Lemmenjoessa ja nuottaruoho (oik.) Petkeljärven kansallispuistossa.

Vesistöjen viehkot valkoiset

Taina Leino

Suomea kutsutaan tuhansien järvien maaksi, ja kyllähän meillä vettä riittääkin; järvien lisäksi lampia ja jokia – ja onhan meillä merikin. Vesistöissä viihtyvät myös muutamat kasvit, kuten nämä kolme kaunista kukkaa.

Lumoavat lumpeet

Lumme on kaikille tuttu ja tunnistettava kasvi, tosin usein puhutaan vain lumpeesta, vaikka Suomessa kasvaa kaksi eri lummelajia: valkolumme eli ISOLUMME (joka jaetaan kahteen alalajiin) sekä suomenlumme, joka muulla maailmassa tunnetaan pikkulumpeen nimellä. Keskeisin ero lajeilla on kukkien koko. Meillä yleisemmällä suomenlumpeella kukkien leveys on 2–5 cm, kun se isolumpeella voi olla jopa 20 cm.

Lumpeiden kauneus on innoittanut monia taiteilijoita. Maailmanlaajuisesti tunnetuimpia lummetaitelijoita on ranskalainen Claude Monet, joka kasvatti puutarhassaan lumpeita ja

maalasi niitä 1800- ja 1900-lukujen vaihteessa. Monet'n kuuluisassa kokoelmassa on noin 250 maalausta. Niistä tiettävästi arvokkain maalaus myytiin vuonna 2008 lontoolaisessa huutokaupassa 51 miljoonalla eurolla.

Suloiset sätkimet

Sätkimet ovat leinikkien suvun alasuku, johon kuuluvat lajit kasvavat erilaisissa vesistöissä. Keltakukkaisista leinikeistä poiketen useimmat sätkimet ovat valkokukkaisia. Meri- ja JÄRVISÄTKINTÄ pidetään raikkaan veden tunnuksena, sillä ne katoavat nopeasti vesistön rehevöitymisen seurauksena.

Letkeä luonnon lobelia

Myös lobelioiden sukuun kuuluva NUOTTARUOHO on merkki puhtaasta vedestä, jossa myös arvokalat viihtyvät. Laji kasvaa vain kirkkaissa vesissä, koska pohjassa sijaitseva lehtiruusuke tarvitsee auringonvaloa yhteyttämistä varten.

KIRJAREPPU

Kirjareppu kertoo uusista kartoista, karttasovelluksista sekä retkeilijää ja luonnonystävää kiinnostavista kirjoista, ja opastaa myös vanhojen kirja-aarteiden äärelle. Miten milloinkin.

Suomen parhaat päiväretkikohteet 2

Mika Markkanen
readme.fi 2026

Luontopolkumies Mika Markkanen kirjoittaa aktiivisesti Retkipaikka-sivustolle, ja sinne kirjatuihin kokemuksista tämä järjestyksessä toinen päiväretkikohteiden opas on laadittu. Kohteet on esitelty maakunnittain, ja kustakin maakunnasta reittejä on otettu mukaan vähimmillään 6, enimmillään 19. Tekstit johdattavat reitin läpi, kertovat taukopaikat, hienoimmat näkymät ja huomioita eläimistöstä. Faktalaatikkoon on sijoitettu tiedot reitin pituudesta, sijaintipaikkakunnasta, kohokohdista, parkkipaikasta, opasteista, vaativuustasosta, varustautumisesta ja tulipaikoista. Kunkin maakunnan osuuden alussa esitetään maakunnan sijainti Suomen kartalla sekä esitel-

tävien kohteiden sijainti maakunnan rajojen sisällä. Kohdeselostuksen yhteydessä olevan maastokartan sijaan QR-koodin skannaamalla saa kännykään kohteesta Retkikartan. Toinen QR-koodi vie Retkipaikan juttuun, jossa on runsaampi kuvitus. Laadukkaalle paperille painettu 400-sivuinen teos ei ole mikään taskukirja, vaan yli 170 polun aarrearkku. RH

Suomen kauneimmat retkikohteet

100 geologista erikoisuutta
Tuomo Kesäläinen
readme.fi 2026

Tämä ei suinkaan ole Tuomo Kesäläisen ensimmäinen kirja kiinnostavista geologisista kohteista, vaan jatkumoa

lukuisille eri aihealueita käsitteleville perusteellisille teoksille. Alaotsikot ovat luolat, rotkot, siirtolohkareet, erikoiset kivet, pirunpellot, hiidenkirnut, dyynit, harjut, supat, lähteet, suot, kosket ja kõnkäät, vesiputoukset, vaarat, Lapin kurut ja tunturit. Alaotsikko esittelee viidestä yhdeksään kohdetta, joista monet ovat tulleet tunnetuiksi eri yhteyksissä. Toki kohteissa on iso joukko paikkoja, joista ei ole koskaan kuullut. Kohteiden sijoittamista eri puolille Suomea olisi helpottanut edes maakunnan mainitseminen paikkakunnan yhteydessä, puhumattakaan aukeaman kokoista yleiskarttaa. Karttojen sijaan kussakin kohteessa voi QR-koodin kopioimalla ladata kohdekartan kännykkään. Lisäksi voi käyttää otsikon yhteydessä annettuja koordinaatteja. Kuvailutekstissä kulkukelpoisuus, maisemat ja ajo-ohjeet saavat osansa, mutta ladatut kartat ovat ilmeisen välttämätön lisä monien kohteiden löytämiseen. RH

Lapin arkeologia

Elämän jälkiä kivikaudelta uudelle ajalle

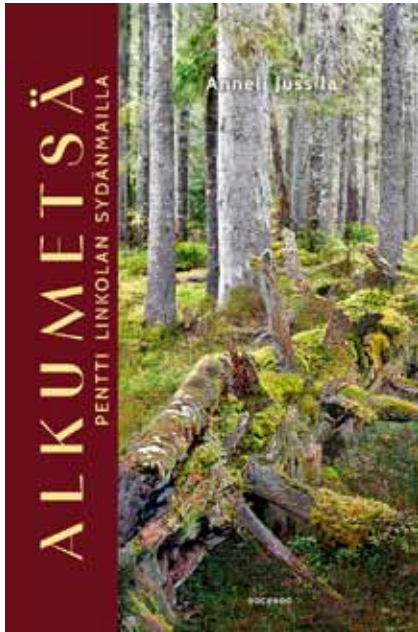
Petri Halinen

Gaudeamus 2025

Teos on sukellus suoraan syvään päähän pohjoisen muinaishistoriaa. Suomen, Ruotsin ja Norjan pohjoiset ja vuoristoiset alueet olivat tuolloin yhtenäistä erämaata, jonka valtakuntien rajat ovat pirstoneet vasta tuhansia vuosia myöhemmin. Varhaisen asutuksen merkit levisivät sitä mukaa kun jään reuna väistyi. Pohjois-Norjan rannikon ulkosaaret vapautuivat jo 14 000–13 000 eaa., kun Etelä-Suomesta jäätikkö suli 9 500–8 000 eaa. Finnmarkin rannikkoa myöten väkeä vaelsi niin idästä kuin lännestä, ja levittäytyi sieltä pohjoisimpaan Suomeen, kuten Vetsijärven Sujalan asuinpaikkaan Utsjoella (noin 8 100 eaa.). Kivikautisille ihmisille tärkeä peura saapui idästä.

Teos kuljettaa läpi mesoliittisen kivikauden nuoremmalle kivikaudelle, varhaismetallikaudelle, rautakaudelle ja historialliselle kaudelle aina 1700-luvun lopulle. Jokaisen aikakauden yhteydessä käydään läpi Suomen pohjoisosien yhteisöt ja asutusmallit, asuinpaikat, elinkeinot, aineellinen kulttuuri ja hautaamistavat. Ajan myötä esiteltävä tieto ja alaotsikot lisääntyvät.

Tämä lienee perusteellisin selvitys pohjoisten alueiden menneisyydestä koottuna valtavasta määrästä tutkittua tietoa. Kirjoittajan esittelyn mukaan ”Petri Halinen, FT, on arkeologian dosentti Helsingin yliopistossa. Hän tutkinut Lapin esi- ja varhaishistoriaa lähes 40 vuoden ajan ja toimii Museoviraston Kulttuuriympäristötieto ja -tutkimus yksikön päällikkönä.” Tätä tietomäärää ei ahmita yhdeltä istumalta, vaan nautitaan pieninä palasina aina välillä sulatellen. RH

Alkumetsä

Pentti Linkolan sydänmailla
Anneli Jussila
Docendo 2025

Teoksen nimi kertoo jo paljon sen sisälöstä. Anneli Jussila, Linkolan elämäkumppani ja Luonnonperintösäätiön perustajajäsen, pohtii monitahoisesti maiseman olemusta. Hän avaa Linkolan luontosuhteen syntyä ja suhdetta erilaisiin maisemaelementteihin: kulttuurimaisemiin, luonnonmaisemiin, lintumaisemiin, järviin, niittyihin ja rakennuksiin. Maiseman harmonisuus oli tärkeää. Kirjan sanoin Linkolan luontosuhde perustui ”koettuun, kuljettuun, viipyilyyn metsään ja järveen. [---] Metsä oli metsä, ei ”vain” metsä vaan Metsä, isolla alkukirjaimella.” Kirjan sivuilla metsätyypeistä ja maiseman osasista piirtyy Jussilan teksteistä

elävä kuva, johon lukija tuntee sulautuvansa tekstin sanallisin siveltimenvedoin. Metsä ei ole vain runkojen pilari, vaan kokonaisuus, josta sijaitsee ehkä enemmän maan alla kuin päällä. Kaksitoista lukua erilaisista metsätyypeistä ja maisemapiirteistä avaavat kutsuvia näkymiä Luonnonperintösäätiön eri suojelualueille ja avartavat lukijan käsitystä siitä, mistä kaikesta näkyvästä, kuuluvasta ja tuoksuvasta juuri tämä pala luontoa koostuu. Vanhat ihmisen jättämät jäljet luonnossa ovat yleensä hienovaraisia piirtoja maisemassa: vanhoja tiepohjia ilman metsäautoteiden syvyksi kaivettuja ojia, polkuja, jotka väistelevät esteitä, autiotaloja, umpeutuvia niittyjä, metsittyviä peltoja, uhripaikkoja, sammaloituneita kiviaitoja, tervahautojen kuoppia, mii-lunpohjia. Suojelualueilla ne välittävät viestinsä myös tuleville sukupolville. RH

Calazon uutuuksia

Nämä tiedot poimittiin Calazon nettisivuilta.

Karhunkierros & Oulanka on Jouni Laaksosen asiantuntevaan kirjajatkumoon kuuluva retkeilyopas vaellusreittiemme klassikosta, luonnosta ja patikkareiteistä.

Kilpisjärven retkeilyoppaan kirjoittaja Laura Hakulinen esittelee alueen tunturivaellukset, päiväretket ja arktisen luonnon.

Uutuuksia ovat myös Tiekartta Itä-Suomi (1:350 000), Tiekartta Länsi-Suomi (1:350 000) sekä Tiekartta Pohjois-Suomi (1:500 000).

Muistathan käyttää jäsenetuaasi! RH

Kuusi uutta retkeilykarttaa

Karttakauppa Suomi Oy julkaisi juuri edellisen lehden mentyä painoon kuusi uutta retkeilykarttaa:

Utsjoki Kevo Paistunturit,
Lemmenjoki, Rukatunturi Oulanka
Karhunkierros, Koli Ruunaa Patvinsuo
Petkeljärvi, Pyhä Luosto ja
Muotkatunturit.

Retkeilytiedoiltaan päivitetyt kartat painetaan vedenkestävälle ja repeämättömälle Tyvek-materiaalille ja ne sisältävät monikieliset merkkienselitteet sekä Top 10 -kohde-esittelyt suomeksi ja englanniksi. Muistathan käyttää jäsenetuasi! RH

Ke 4.11. klo 18.00–20.00 Syyskokous ja kerhoilta:

Ikimetsien suojelija

Pasilan kirjaston auditorio, Rautatieläisenkatu 8, sisäänkäynti Kellosilta 9:n puolelta.

Syyskokouksessa valitaan yhdistyksen puheenjohtaja ja hallituksen jäsenet sekä hyväksytään vuoden 2027 toimintasuunnitelma ja talousarvio. Siis kurkistus tulevaan. Yhdistys tarjoaa kokouskahvit ja -teet, joten oma muki mukaan. Sitten siirrymme ikimetsiin.

Lapinkäviä 4/2026 ilmestyy joulukuun alussa vain nettisivuillamme!

RINKAN POHJALTA

Rinkan pohjalle kertyy kaikenlaista, kuten tietoja kursseista, näyttelyistä ja esityksistä sekä muita kuin retkeilytietoja ja -taitoja kartuttavia pikku-uutisia eritoten Lapista, luonnosta ja saamelaisista.

Pelastetaan Lapin Ikimetsät

Yllämainittu on Luonnonperintösäätiön kampanja, jolla kerätään varoja nimenomaa Lapin vanhojen metsien suojeleluun. Helsingin Seudun Lapinkävijöille on annettu oma viitenumero, jonka avulla voimme saada tiedon, paljoko olemme kerryttäneet kampanjan varoja. Tässä ovat maksutiedot, mikäli haluat lahjoittaa kampanjaan: Saaja: Luonnonperintösäätiö sr IBAN: FI78 5494 0950 0224 93 BIC: OKOYFIHH Viite: 95769 (HSL:n oma viite) Lisätietoja kampanjasta: <https://luonnonperintosaatio.fi/kampanjat/pelastetaan-lapin-ikimetsat/>. RH

Metsähallituksen tiedotteita

Maksullisen pysäköinnin kokeilu

Maksullista pysäköintiä kokeillaan loppukesän aikana Sipoonkorven kansallispuistossa, Kolin kansallispuistossa, Riihitunturin kansallispuistossa, Kiilopäällä ja Korouoman suojelualueella. Pysäköintimaksuista saadut tulot menevät retkikohteiden ylläpitoon. Tavoitteena on kattaa pysäköintialueiden, teiden ja retkeilyrakenteiden ylläpitoon liittyviä kustannuksia.

Pysäköinti maksaa euron tunnilta tai enintään viisi euroa vuorokaudelta viidessä kokeilussa mukana olevassa

retkikohteessa. Pysäköinnin ensimmäinen 30 minuuttia on ilmainen. Pysäköinti maksetaan mobiilisoveluksella. Pysäköinti on maksullista klo 9–18.

Sipoonkorvessa kokeilu koskee Tasakallion kahta pysäköintialuetta (invatunnuksella pysäköinti säilyy maksuttomana, vierestä lähtee Storträskin esteetön reitti) sekä Kalkkiuuntien kaksi pysäköintialuetta. Sipoonkorven muut pysäköintialueet säilyvät toistaiseksi maksuttomina. Kokeilu kestää kevääseen 2027 asti. (tiedote 2.7.2026) RH

Metsähallituksen retkikohdeverkosto

Tästä pitkästä linkistä pääset tarkastelemaan retkikohdeverkoston tilannetta Retkikohdenäkymä-palvelusta: <https://app.powerbi.com/view?r=eyJrJoiNmU5NDVmZTQtYTkwMi00N2JiLTIiMWItZWl4OTkxMTYzY2VmlwidCI6ImJkYjI3MzI4LTVjMGItNDEzMi05YjA5LWMyNDUyMjU3MWFkOSIsImMiOiJ9.> Tämänhetkisen tilanteen mukaan Metsähallituksen hoidossa säilyy vähintään 153 retkikohdetta. Näihin retkikohteisiin tehdään noin 90 prosenttia retkeilyn käynneistä. Sellaisia Metsähallituksen kohteita, joissa kumppanit hoitavat reitit ja taukopaikat, on 17. Kohteita, joiden ylläpidon tulevaisuutta Metsähallitus selvittää, on tällä hetkellä 65. Luvut elävät selvitysten myötä. (Tiedote 16.6.26) RH

Maunulan maja

Helsingin kaupunki on kesäkuussa vuokrannut Maunulan majan jälleen kahdeksi vuodeksi Helsingin Ladulle ja Polulle. Kahvilaan palaavat aiemmat yrittäjät, kun Paavo Lahtela ja Jussi Sahravuo paistavat taas herkullisia munkkeja. (HS 6.7.26) RH

Elämä saamelaisena Helsingissä

Helsingin kaupunginmuseon tulevan näyttelyn keskiössä on elämä saamelaisena Helsingissä. Saamelaisuus ilmenee kaupungissa monin tavoin – yhdistävinä tekijöinä ovat saamelaiden vahvat juuret sukuihinsa, saamen kieliin ja saamelaiskulttuuriin. Näyttelyssä käsiteltävistä teemoista ja siinä käytettävästä aineistosta päättää saamalainen kuraattoriryhmä: Aimo Aikio, Laura Feodoroff, Helmi Hagelin ja Mari Gauriloff. Näyttelyä on edeltänyt uudentyypinen dokumentointiprojekti, jossa helsinkiläiset saamelaiset ovat joko yksin tai pienryhmissä tuottaneet aineistoja päättäen itse sen sisällöstä, dokumentointitavoista sekä siitä, mihin aineistoa mahdollisesti tallennetaan. Näyttely aukeaa kaupunginmuseon 4. kerroksessa 6. marraskuuta 2026. RH

Vantaan pyöräreittejä

Fillari on mainio väline tutustua Vantaaseen. Pyörän voi ottaa junaan, jolloin pääsee lähemmäs useita reittejä. Tiedot pyöräilystä ja reiteistä löytyvät osoitteesta vantaa.fi/pyoraily.

Alueellisia reittejä

Reittejä on 12. Voit tulostaa reittikartan itsellesi tai ladata gpx-reitin suoraan puhelimeesi tai urheilukelloosi. Löydät ne kunkin pyöräilykierroksen omalta sivulta. Reittikarttaan on merkitty nähtävyyshkohteet.

1. Tikkurilan suuralueen kierros, 18 km
2. Tikkurilan suuralueen puistokierros, 15 km
3. Tikkurila–Hakunila-kierros, 16 km
4. Hakunila–Länsimäki-kierros, 18 km
5. Keravanjoki–Kuusijärvi-vesistökierrros, 11 km
6. Koivukylän suuralueen kierros, 17 km
7. Korso–Leppäkorpi–Vallinoja-vesistökierrros, 10 km
8. Aviapolis–Kirkonkylä–joenvarsikierrros, 13 km
9. Aviapolis–Haltiala-kierros, 17 km
10. Myyrmäen suuralueen kierros, 26 km
11. Länsi-Vantaan luonnonsuojelualuekierrros, 25 km
12. Kivistön suuralueen kierros, 20 km

Kuninkaankolmion fillaripolut

Kuninkaankolmion fillaripolut esittelevät yli 60 mielenkiintoista kohdetta ja reilut 30 kilometriä leppoisia pyöräilyreittejä Helsingin, Espoon ja Vantaan rajaseudulla.

Korson maastopyöräilyreitti

Harrastamiseen ja hurjapäille sopivan XCO-maastopyöräradan löydät Korsosta. Vierumäen XCO-maastopyörärata on suunniteltu ja rakennettu Korson Kaiun maastopyöräilijöiden toimesta yhteistyössä Vantaan kaupungin kanssa. Reittiä hallinnoi Korson Kaiku ry.

Reitti kulkee osittain luonnonsuojelu-alueella. Huomioithan tämän pysymällä radalla ja pitäytymällä poikkeamasta muille poluille - tämä on edellytys sille, että rata säilyy ja maastopyöräily Vierumäellä voi jatkua.

Reitti lähtee liikkeelle Vierumäen ulkoilumaastojen parkkipaikalta (Huuhkajatie 1, 01450 Vantaa). Parkkipaikan välittömässä läheisyydessä kuntosadan puolella on opastetaulu. Rata on noin 4 km pitkä. Reitti seuraa pääasiassa olemassa olevaa polkuverkostoa. Radalle on myös rakennettu kallistetuja kurveja, tukin ylityksiä, kivikoita ja pudotuksia. Vaativimmissa kohdissa on olemassa myös helpompi kiertotie. (Tiedot on koottu Vantaan nettisivuilta.) RH

Kapsajoen melontareitti

<https://kittila.fi/asuminen-ja-ymparisto/luonto-ja-ulkoilureitit/kapsajoen-vesiretkeilyreitti>

<https://www.luontoon.fi/fi/lajit/retkeily-ja-ulkoilu/kartta?x=25.0781258&y=67.8521398&z=16>

Kittilän Kapsajoelle on avattu viime vuonna 95 kilometrin mittainen vesiretkeilyreitti. Reitti alkaa Kittilän pohjoisosasta Pyhäjärveltä Kapsajokea pitkin Ounasjokeen. Reitti päättyy Sirkkaan Torpanivan laavun rantautumispaikalle. Reitin varrella on yhteensä kaksitoista taukopaikkaa, joihin voi rantautua: niistä yksitoista on Kittilän kunnan ylläpitämää ja yksi Metsähallituksen taukopaikka. Näistä kuusi toimii lähtö- tai päätepisteinä, joihin pääsee autolla. Tosin tiet ovat huonokuntoisia metsäautoteitä. Matkan varrella on

koskiluokitukseltaan 1–2-luokan osuuk-sia. Levin sanomien testiryhmä meloi koskisimman osuuden ja vain muutamassa kohtaa he joutuivat ohittamaan joessa olleen esteen kantamalla käytössä olleen packcraftin. Reitiosuudet ovat seuraavat: 1. Pyhäjärven autiotupa, jonne pääsee autolla Inarintieltä Silaskairan suuntaan 2. Pyhävasan autiotupa (2.7 km) 3. Kujerivaaran laavu 6,9 km pääsee autolla 4. Kujerivaaran kota (10 km) 5. Jokimaan laavu (15 km) 6. Sarmalojan kota (22 km) 7. Karhulan kota (31 km), pääsee autolla 8. Paraskosken laavu (40 km) 9. Nyssäkosken laavu, sinne pääsee autolla 10. Lintulantien laavu (55 km) 11. Loukisen laavu (82 km) 12. Torpanivan laavu (95 km), jonne pääsee autolla Reitti Pyhäjärvi - Ounasjoki yht. 95 km. Levin sanomat 3_26 RB

Pohjoinen maisema - eilen tänään ja huomenna

"Lappi sellaisenaan, kun sen käsittämme, muuttuu toisenlaiseksi. Esimerkiksi Pallas - Yllästunturin kansallispuistossa sijaitsevalla Pyhäkerolla on jo nuoria männyntaimia. Ei mene kauaa, kun ne levittäytyvät huipulle saakka." Antti Haataja kertoo työskennelleensä Lapissa ja kiinnostui alueen vanhoista kuvista. Haataja on kirjoittanut tietokirjat Pohjoisen jälkemme maailman laidalla ja lisäksi suurpedoista. Hän on tutustunut perin pohjin pohjoisen olosuhteisiin ja kuvannut pohjoisia maisemia.

Hän kiinnostui Geologi Erkki Mikolan kuvista sadan vuoden takaa samoin myös muiden aikalaisten tuolloisista kuvista. Ne ovat nyt saatavilla Finnasta. Kuvat ovat hyvänlaatuisia

ja siksikin kiinnostavia sekä sopivia vertailu tutkimuksiin. Aluksi vertailuun piti ottaa sata kuvaa, lopulta päädyttiin 300 kuvaan ja samoilla jäljillä on kulkeneet Inarilaiset Tapio Tynys ja Pertti Turunen. ja tutkineet maiseman muutosta vertaillen niitä vanhoihin kuviin. Vertailu Mikkolan kuviin on ollut suhteellisen helppoa, sillä Mikkolan merkintöjen vertailu nykyiseen kartta-aineistoon on ollut suhteellisen helppoa. Osa kuvista on jopa tunnetuista näköalapaikoista.

Tulevaisuuden tunturimaisemat

Valokuvia vertaillamalla on tarkoitus selvittää ilmastonmuutoksen vaikutusta ympäristöön - Pohjoisessa on yhä koskemattomia alueita, joten voidaan tehdä vertailuja vanhojen ja uusien kuvien välillä. Jos vertaillaan vuosia 1900 ja 2026, niin muutos on ollut aluksi hidasta. Viimeisien vuosikymmenien aikana muutos on ollut nopeaa 2010 vuoden alussa tunturien huiput olivat paljaita ja nyt huipuilla kasvaa pieniä männyn taimia. Haatajan tavoite on, että projektin avulla voidaan valokuvien avulla seurata muutosta pohjoisen luontoon.

Toivottavasti joku tekee sadan vuoden kuluttua samanlaisen vertailun. Mikkolan ja Haatajan kuvia voi käydä vertailemassa osoitteessa <https://www.anttihaataja.fi/100-years-of-climate-change> Tarkoitus on saada projekti laajempaan jakeluun.

Karuus on katoavaista

Tavallisen kulkijan on vaikea havaita muutosta ilman vertailukohtaa. Olisi hauska, jos kohteissa olisi esim. QR koodi, josta avautuisi kustakin kohteesta vertailukuvat. Yleinen rehevöityminen ja pusikoituminen ovat selkeämpi muutos entiseen. Mikkola kuvasi esim. Jerisjärven tuntumassa puiden latvojen yli, nyt on noustava korkeammalle tunturiin kuvaamaan maisemaa. Kulkija saattaa huomata, että kuumen kesän jälkeen tunturipuroja on vähemmän kuin ennen ja lumenviipymät häviävät nopeasti. Sadan vuoden takaisissa kuvissa saattaa nähdä upeita jäkäläkankaita, ne ovat nyt hävinneet. Emme voi tyytyä siihen, että ilmastonmuutos tapahtuu tulevaisuudessa - se tapahtuu nyt.

Kuukkelin n:o 15/26. RB

SAKARI PALO

YHDISTYSTIEDOTE

Tähän osastoon on koottu yhdistyksen perustiedot, tiedot hallituksesta, toimikunnista, toimihenkilöistä, tukikohdistamme, jäseneduistamme ja yhteistyökumppaneistamme.

SAKARI PALO

TUKIKOHTAMME

Karjakaivon majat

Karjakaivon avaimen saa jäsenkortin esittämällä: Suomen luontokeskus Haltian neuvonnasta, Sari Vikström-Kiviojalta Espoon Nupurista (040 593 1019 tai Petri Hienoselta Helsingin Roihuvuoresta, 044 090 581.

Kahden vuoden jäsenyyden jälkeen jäsenellä on mahdollisuus lunastaa Karjakaivon avain jatkuvaan käyttöön avaintenhoitaja Taina Tervahartialalta, 050 554 4432, karjakaivo@lapinkavijat.fi.

Kukasmaja ja Goados Kittilässä

Kittilän Kukasjärvellä sijaitsevien Kukasmajan ja Goados-kodan varauksia hoitaa Markus Pyhälä, 040 419 0967, kukas@lapinkavijat.fi.

Tarkemmat tiedot tukikohdista, käyttömaksuista, kulkuehjeista ym. osoitteessa www.lapinkavijat.fi ja Lapinkävijä-lehden vuoden ensimmäisen numeron yhdistystiedotteessa.

Jäsenedut saa vain jäsenkortin esittäen

Calazolta 20 % alennus!

Retkeilyoppaistaan ja vedenkestävistä retkeilykartoistaan tuttu Calazo myöntää Helsingin Seudun Lapinkävijöille 20 prosentin alennuksen nettikaupassaan.

Alennuksen saataksesi täytä maksaesasi ”Minulla on alennuskoodi”-kohtaan HSLapinkävijät ja ”haluan jättää viestin”-kohtaan HSL:n jäsennumerosi XXXX

Alennus koskee myös Calazon Ruotsin, Norjan ja Tanskan karttoja ja kirjoja!
www.calazo.fi

Ylämäkialamäki Shop

Toimi ennestään Ylläksellä Jounin kaupakeskuksessa. Tapiolan myymälä, osoitteessa Länsituuli 8, on erikoisliike retkeilyn, polkujuoksun ja vapaalaskun harrastajille.

Helsingin Seudun Lapinkävijöiden jäsenet saavat alennusta Salewan tuotteista -15% sekä Dynafitin, Wild Countryn, Pomocan ja Fjellpulkenin tuotteista -10%. Alennus on Tapiolan myymälässä. www.ylamakialamaki.fi

Ankarat Avotunturit

15 % verkkokaupan tuotteista (ei elektroniikasta ja keitinlaatikosta),
www.avotunturit.fi. Pyydä alennuskoodi ja ohjeet osoitteesta, jäsenasiat@lapinkavijat.fi

Retki -lehti

uusi 6 numeron tilaus 35 € (norm.53 €) ja jo tilatusta lehdestä 5 € alennus. Voit tilata lehden jäsenhinnalla tästä linkistä: <https://services3.kustantajapalvelut.fi/eAsiointi/Retki/?s=28&p=1255>

Karttakauppa 15 %

Saamme 15 % alennuksen Karttakauppa.net -verkkokaupassa myynnissä olevista Karttakaupan kustantamista retkeilykartoista sekä myynnissä olevista Maanmittauslaitoksen maasto- ja peruskartoista. Alennuksen saa lisäämällä jäsenetukoodin Lapinkävijät 15 verkkokaupan ostoskorissa kohtaan ”Anna kuponkikoodi”.

Tales & Tents

Tales & Tents -yritys vuokraa kesä- ja talviretkeilyn välineitä. 10 % alennuksen saa, kun kirjoittaa varausta tehdessään yhteydenottolomakkeen viestiosaan yhdistyksen nimen ja oman jäsennumeron. Jäsenkortti esitetään Vantaan Kivistöstä varattuja välineitä noudettaessa. www.talesntents.fi.

Scandinavian Outdoor

10%, Forum Helsinki sekä Tammisto Vantaa, www.scandinavianoutdoor.fi

Kilpisjärven retkeilykeskus

10% majoituksesta, ei kesä- ja syys-sesongilla.
www.kilpisjarvenretkeilykeskus.fi

Hotelli Hetan majatalo

10% normaalihinnoista, 5% alennushinnoista, pois lukien huippusezonkiajat, www.hetan-majatalo.fi

YHTEISTYÖKUMPPANIT

HSL:n jäsenet voivat osallistua jäsenhinnoin alla mainittujen järjestäjien retkille:

Tunturivaeltajat Kavtsi:

Tunturivaeltajat Kavtsin ja HSL:n yhteis- tapahtumista on tiedot toimintasivuilla. Tunturiladun ja Kavtsin toimintaan voi tutustua tarkemmin osoitteessa www.tunturilatu.fi/kavtsi tai ottaen yhteyttä: Paavo Ahonen, 040 527 4639, pkahonen@gmail.com

Lapinkävijät Kiehiset:

www.kiehiset.fi, Hannu Pohjolainen, 050 355 5052, hannupohjolainen52@gmail.com

Lapinkävijät Owla:

www.tunturilatu.fi/owla, Hannu Liljamo, 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com

YLEISTÄ

Helsingin Seudun Lapinkävijät ry

Perustettiin 1973 edistämään erityisesti Helsingin seudulla Lapin matkailua ja retkeilyä. Jäsensuorodot ovat varsinaiset jäsene, nuorisojäseneet ja kunniajäsenet.

Jäsenmäärä:

Jäsenmäärä 11.8.2026, 786 henkilöä ja lehden erillistilaajia, 5 kpl

Jäsenmaksut:

Vuodelle 2026 varsinaiset jäsene 25 euroa ja nuorisojäsene 12,5 euroa (alle 18 vuotiaat)

Jäsenasioiden hoitaja ja**osoitteen muutokset:**

Sakari Palo, 040 530 9578, jäsenasiat@lapinkavijat.fi, Varahenkilö: yhdistyksen sihteeri

Taloudenhoitaja:

Leena Storgårds, 040 809 5885, talous@lapinkavijat.fi

Pankkiyhteys:

Nordea FI18 2142 1800 0138 42
Ei jäsenmaksuja tälle tilille.

Viitteet:

Karjakaivon käyttömaksut	1999
Kukasmajan käyttömaksut	1025
Goados-kodan käyttömaksut	1038
Varustevuokrat	123

MobilePay numerot:

Karjakaivon käyttömaksut	19993
Goados-kodan käyttömaksut	23747
Kukasmajan käyttömaksut	94700
Varustevuokrat	77448

HALLITUS

Puheenjohtaja:

Markus Pyhälä, 040 419 0967, markus.pyhala@lapinkavijat.fi

Varapuheenjohtaja:

Katri Aronen, 050 517 6627, katri.aronen@lapinkavijat.fi

Sihteeri:

Aino Auvinen, 040 704 0805, aino.auvinen@lapinkavijat.fi

Jäsenet:

Kimmo Lehtinen, Jukka Nieminen, Antti Pasanen, Taina Ronkainen, Leena Storgårds, Olli Yläne

Hallituksen sähköposti:

info@lapinkavijat.fi

TOIMIKUNNAT

Koulutustoimikunta:

Vetäjä: Annu Koistinen
koulutustk@lapinkavijat.fi

Ohjelmatoimikunta:

Vetäjä: Taina Tervahartiala, 050 554 4432
ohjelmatk@lapinkavijat.fi,

Talkootoimikunta:

Vetäjä/talkoopäällikkö :
Jukka Nieminen, 040 638 6608,
talkootk@lapinkavijat.fi

Tiedotustoimikunta:

Vetäjä: Soile Taskinen, 045 675 2517
tiedotustk@lapinkavijat.fi

Ulkoilutoimikunta:

Vetäjä: Juha Karsikas, 040 548 1250
ulkoilutk@lapinkavijat.fi

Muut tiedot toimikuntien jäsenistä, toimihenkilöistä, tiedottamisesta ja tuki-kohdista Lapinkävijässä 1/2026
ja yhdistyksen kotisivuilla,
www.lapinkavijat.fi.

VARUSTEVUOKRAUS

Rinkkoja

Keittimiä

Telttoja

Ahkioita

Vuokrausvastaava Antti Pasanen

Yhdistyksen jäsenille jäsenhintaan ja ei-jäsenille normaalihintaan.

Tarkemmat tiedot verkkosivulla www.lapinkavijat.fi

(Varustevuokraus >Varustevuokrauslomake)

Muista aina!

RETKI-ETIKETTI

1. Kunniolta luontoa
2. Suosi merkittyjä reittejä
3. Leiriydy vain sallituille paikoille
4. Tee tulet vain sallituille paikoille
5. Älä roskaa

METSÄHALLITUS
FORSTSTYRELSEN

 Ympäristöministeriö
Ministry of the Environment

Tule kokemaan erämaan rauhaa
Aakenuksen syliin

Kukasjärvelle

Jäsen, varaa itsellesi
Gados tai Kukasmaja
taikka molemmat

Ota yhteyttä *Markus Pyhälä, 040 419 0967*